

SPEKTRUM

Časopis zo života rímskokatolíckej farnosti Vítaz

ročník 24

Júl - August 2023

číslo 6

**Prázdniny
nie sú prázdnyimi dňami**

Prázdniny nie sú prázdnyimi dňami

Začínajú sa prázdniny a pre mnohých čas dovoleniek. Deti sa určite tešia. Netreba ráno vstávať do školy, učiť sa, písať domáce úlohy. Pre pracujúcich je to čas na oddych. Prázdniny nemajú byť časom ničnerobenia. Veď lenivosť je jedným z hlavných hriechov.

Raniero Cantalamessa, pápežský kazateľ, sa nad oddychom zamýšľa takto: „Výrazy dovolenka či prázdniny sa týkajú latinského slova vacare a to znamená „zdržať sa normálnej činnosti, aby sme sa mohli sústrediť na niečo iné“, aby sme si uvedomili najdôležitejšiu vec na svete, a síce, že existuje Boh“. Cez prázdniny nejde o útek pred niečím, ide o obnovenie dôverného a hlbokého vzťahu s koreňmi nášho bytia, ktorým je sám Boh.“

To neznamená, že počas dovolenky nemáme mať nijakú zábavu, ale treba ju chápať ako dar, ako krátky čas, „ktorý nesmieme nechať jednoducho uplynúť, ale ktorý máme oceniť v jeho plnej hodnote“. Telesne si máme oddýchnuť, aby sme mohli ďalej pracovať. A v duchovnej oblasti zase máme načerpať. Aj Ježiš po prvej misijnej ceste hovorí svojim učeníkom: „Podte vy sami do ústrania na pusté miesto a trochu si odpočinite...“ A inde stojí: „Podte ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení a ja vás posilním.“

A tak vám všetkým prajem požehnané dni „voľna“, plné radosti, pokory a tichosti.

d. o. Marek

OBSAH

Úvodník 2

KATECHÉZA

Homília z pohrebu Mons. A. Tkáča ... 4

Homília na 13. nedeľu rok A 7

Homília na 14. nedeľu rok A 8

Homília na 20. nedeľu rok A 10

Homília na Nanebovz. P.M.rok A ... 12

Kňazská vysviacka 15

Homília Mons. B. Bobera 16

ROZHOVOR

20. výročie kňazstva 18

Jozef Bednárík 19

NÁZORY A SVEDECTVÁ

Stretnutie rodiny Nepoškvrnenej ... 22

SPEKTRUM MLADÝCH

Kecharitomene 23

Ahoj, deti! 24

Máš problém? (115. časť) 25

Trampoty v manžel. (173. časť) 26

Ohlášky 28

Stalo sa, stane sa 28

Prehľad bohoslužieb - júl 29

Prehľad bohoslužieb - august 30

SNÍMKY

Titulka: M. Magda

Vnútrotná predná: M. Magda

Vnútrotná zadná: P. Čech,
E. Jenča

Vonkajšia zadná: M. Magda

SPEKTRUM**Vydáva:**Rímskokatolícky farský úrad
vo Vítaze pre vnútornú potrebu**Za vydanie zodpovedá:**

d. o. Marek Hnat so spoločnosťou redakcie

Jazyková úprava: Anna Blizmanová**Grafika:** Martin Magda sr.**Redakčný tím:** † d. o. Ján Biroš, Peter Stašák, Melánia Tkáčová, Zuzana Forišová, Blažej Vaščák**Kontakty:** Tel.: 051/79 16 235

e-mail: vitaz@rimkat.sk, spektrum@rimkat.sk

www.farnostvitaz.sk

IBAN SK36 0900 0000 0050 3744 5647

Redakcia si vyhradzuje právo úpravy textov.

Zomrel kňaz Jozef Žvanda

Zomrel zaopatrený sviatosťami v deň 25. výročia svojej kňazskej vysviacky. Zomrel po ťažkej chorobe vo veku 56 rokov. Pohrebné obrady spojené so zádušnou svätou omšou budú v piatok 23. júna 2023 o 10:00 v Kostole sv. Kataríny Alexandrijskej v Šarišských Dravciach.

Jozef Žvanda pochádzal zo Šarišských Draviec. Narodil sa 17. júla 1967. Po skončení gymnázia v Lipanoch študoval na Strojníckej fakulte Technickej univerzity v Košiciach, ktorú absolvoval v roku 1991. Ako sám uviedol, jeho život bol dlhým hľadaním sa, mal množstvo záľub, fotografoval, spolu s bratmi boli dídžejmi.

V septembri 1993 vstúpil do Kňazského seminára biskupa Jána Vojtáššáka v Spišskej Kapitule - Spišskom Podhradí. Za kňaza bol vysvätený 20. júna 1998 v košickej Katedrále sv. Alžbety, kde sa stal aj kaplánom.

Od roku 1999 pôsobil v Kňazskom seminári sv. Karola Boromejského v Košiciach, kde vykonával službu prefekta a mal na starosti formáciu bohoslovcov.

Homília z pohrebnej svätej omše za zosnulého košického emeritného arcibiskupa Mons. Alojza Tkáča, ktorú predniesol v Katedrále sv. Alžbety v Košiciach Mons. Bernard Bober

Eminencie – otcovia kardináli, Excelencie – bratia v biskupskej službe, bratia kňazi, diakoni, seminaristi, zasvätení, drahá smútiaca rodina a príbuzní nášho zosnulého arcibiskupa Alojza, predstavitelia štátnej správy a zástupcovia samosprávy, drahí bratia a sestry v Kristovi – zhromaždení tu, v košickej katedrále, ale aj vy všetci, ktorí nás sledujete cez vysielanie Televízie Lux a Rádia Lumen!

Keď zomrel košický biskup Jozef Čársky v marci 1962, jeho nástupca mal byť vymenovaný a konsekrovaný až za nekonečných 10 234 dní a nocí, teda až o 28 rokov. Tak dlho sme v Košiciach nemali diecézneho biskupa. Čakali sme tie dlhé roky na pastiera, Pánovho pomazaného, ktorý by podľa slov proroka Izaiáša uzdravil skrušených srdcom a oznámil zajatým slobodu i väzneným prepustenie (Iz 61, 1-3a).

Dnes je už skoro nepredstaviteľné, aké to muselo byť zastrašovanie a aká sila, ktorá 40 rokov dusila prirodzené duchovné potreby ľudí a ich odvekú túžbu po Bohu. Bola to doslova diabolská sila! Lebo teror, ktorý používajú všetky diktatúry, je vlastne vyvolávanie strachu – strach ozvať sa, strach povedať niečo proti nezmyslom, nespravodlivosti, prenasledovaniu a vyhrážkam.

V dejinách Cirkvi sme to zažili veľmi často. Už samotných apoštolov zastrašovali vtedajší mocipáni, ale oni posilnení silou zhora, darmi Ducha Svätého zoslaného na Turíce, nebojácne a s odvahou ohlasovali Ježiša Krista ukrižovaného a zmŕtvychvstalého. Prestali sa báť, aj keď ich to stálo život, lebo vedeli, že Boha treba viac poslúchať ako ľudí. Boh je silnejší než smrť! A čo je dôležité si zapamätať – viera v neho a jeho Cirkev prežije všetky režimy i všetkých mocných tohto sveta, aj keď zase raz prídu ďalšie a nové svetové poriadky či ideológie.

Toto odveké pravidlo sa potvrdilo aj tu u nás na Slovensku. Po páde totality nastala nová jar pre Cirkev vo vtedajšom Československu. Tu v Košiciach sa teda pred viac ako tridsiatimi rokmi novým diecéznym biskupom stal verný Kristov kňaz Alojz Tkáč, rodák z Ohradzian, z horného Zemplína. Boh si ho ale už dávno pred týmto historickým medzníkom pripravoval na úlohu a službu pastiera.

Ako novokňaz bol v roku 1961 menovaný za kaplána do Zborova, kde získaval prvé pastoračné skúsenosti. Neskôr pôsobil ako archivár a duchovný tu v Košiciach. A tu sa začala jeho priama cesta úprimného a priameho kňazského svedectva. Bolo to odvážne svedectvo Kristovho učeníka, ktorý nepodľahol strachu o seba. Po hlasnej verejnej kritike prorežimného hnutia Pacem in terris v roku 1974, keď upozornil na hrubé porušovanie ľudských práv, náboženskej slobody, na porušovanie práv Cirkvi vo vyučovaní náboženstva a stavaní nových kostolov, bol mu na sedem rokov odňatý štátny súhlas k vykonávaniu duchovnej činnosti. Vtedy musel nastúpiť do civilného zamestnania. Pracoval ako robotník v Štátnych lesoch a neskôr ako vodič električky. Všetko trpezlivo znášal a prijal aj tento tvrdý údel. Najviac ho trápilo, že nemôže verejne slúžiť svätého omše a vysluhovať sviatosti. Všetky svoje pocity starostlivo zapisoval vo svojom denníku, ktorý usilovne písal celé tie roky, prakticky až do konca.

A práve v septembri 1976 si so žiaľom v srdci zapísal tieto vety: Teraz už nie som pastoračným kňazom. Som uprostred ľudí, som robotníkom, jedným z nich. Na svojej koži pociťujem údel veriacich. Tak, ako sa mnohí iní vystavili šikanovaniu pre vieru a prijali tvrdý údel ako skutoční svedkovia evanjelia, tak i ja som už vystúpil z radu každodennosti a postavil som sa do radu tých, ktorí sú smädní po pravde a spravodlivosti.

Od roku 1983 bol kňaz Alojz Tkáč administrátorom farnosti Červenica pri Prešove. No a konečne po páde komunistickej totality ho pápež Ján Pavol II. vo februári 1990 vymenoval za košického biskupa. Konsekroval ho kardinál Jozef Tomko, ktorého sme iba minulý rok odprevali na večnosť. O ďalších päť rokov neskôr, v roku 1995, boli Košice povýšené na sídlo metropoly a Mons. Alojz Tkáč bol menovaný za prvého košického arcibiskupa – metropolitu. Vtedy navštívil naše mesto, teraz už svätý pápež Ján Pavol II., ktorý svätorečil našich košických mučeníkov a odovzdal mu pálium. Veľmi vďačne a pochvalne sa sám otec arcibiskup Alojz vyjadroval o perfektnej spolupráci pri príprave tejto pápežskej návštevy a o pomoci zo strany vtedajšieho primátora a nášho neskoršieho prezidenta Rudolfa Schustera.

snímka: M. N.

Boli to roky naplnené nadšením a súdržnosťou veriacich. Arcibiskup Alojz zriadil 37 nových farností, 13 nových dekanátov. Za dvadsať rokov tu bolo postavených 135 úplne nových kostolov, obnovilo sa 190 starých kostolov. Činnosť obnovila Arcidiecézna katolícka charita. Boli zriadené cirkevné školy. Keď vznikla Katolícka univerzita v Ružomberku, stal sa jej Veľkým kancelárom. Do diecézy sa vrátili pôvodné mužské i ženské rehole a prišli aj nové.

Jeho dvadsaťročná biskupská služba bola naplnená obnovou a zveľaďovaním duchovného života a potrebných štruktúr cirkvi v období znovuzískanej náboženskej slobody. Jeho radosťou bol predovšetkým obnovený kňazský seminár a početné kňazské povolania. Počas tých rokov arcibiskup Alojz vysvätil viac ako 350 kňazov. Aká to bola milosť pre neho i pre nás!

Biskup pri spravovaní diecézy musí toho veľa zniesť, okrem mnohých pekných chvíľ prichádza aj veľa sklamaní. Aj toto zdieľal spolu s nami, jeho pomocnými biskupmi, so mnou a biskupom Stanislavom Stolárom. Najviac sa trápil nad kňazskými odchodmi. No aj toto bolo pre neho iba potvrdením, že kňazskú službu vykonávajú kňazi v úplnej slobode z vlastného presvedčenia a bez nátlaku, ináč by to bola forma akejkoľvek duchovnej totality.

V posledných rokoch ho trápilo aj relativizovanie viery a kresťanských hodnôt. Pokladal to za veľké nešťastie našich čias a našej odkresťančenej Európy, ktorá podľa neho neodchádza len od viery, ale aj od zdravého rozumu. V nových ideológiách nasilu pretláčanej agendy LGBTI videl záblesky novej diktatúry. Často sme tieto témy preberali pri stole, pri obede na našom úrade, kde žil a býval až do konca. Aj v týchto témach bol hrdým pro-liferom a nebojácnym obhajcom jediného skutočného manželstva muža a ženy – jedného muža a jednej ženy.

Náš arcibiskup Alojz bol od roku 2010 na zaslúženej emeritúre. Ešte aj potom celých deväť rokov neúnavne slúžil pravidelnou svednou službou v našej katedrále každé ráno i večer. Nikdy neodriekol, keď som ho poprosil o službu pri početných birmovkách vo farnostiach. Bral si dokonca aj po dve birmovky v jeden deň. Museli sme ho doslova brzdiť a šetriť, lebo on sa nešetril a prakticky až do obdobia pandémie išiel

snímka: M. Magda

skutočne ako pílal!

Po toľkých rokoch v jeho blízkosti, môže povedať, že som hrdý na to, že som pri ňom mohol slúžiť a po ňom aj pokračovať v jeho začatej službe. Bol síce úsečný a stručný v reči, no presvedčivý v priamosti a čitateľný vo svojich rozhodnutiach.

Veľmi sa mi páčila jeho jedna z mnohých pekných vlastností. Rád rozdával. Ani nie tak svojim ako úplne cudzím ľuďom. Najprv seba a to doslova. Bol totiž 90-násobným darcom krvi. Bol nositeľom zlatej a brilantovej Jánskeho plakety. Potom rozdal všetko, čo dostal a teda aj celý svoj nie veľký plat. Stále mal prichystané obálky – kopertky – tak ich nazýval a hovorieval: Bohatý som, lebo nič mi nechýba. Všetko mám podelené, všetko rozdávam: na misie, na charitu, na adopciu na dialku, na katedrálu a na zbierky v arcidiecéze (Moja Kronika VI, 20.6.2013).

Naozaj, žil pre túto našu miestnu cirkev. Preto aj vo svojom testamente napísal veľmi peknú vetu s prosbou adresovanou všetkým: Bratia kňazi, biskupi, milí veriaci! Môj život bol spojený s vami, s Košicami, s katedrálou a arcidiecézou. Modlil som sa za vás – vy sa modlite za mňa!

Posledné štyri roky ho trápilo oslabené srdce. Postupne sa pripodobňoval svojmu Majstrovi na kríži. Sily ho opustili, ale on si nikdy nezúfal a ani sa nahlas nestážoval. Postupne a ticho odchádzal do ústrania a do samoty svojej izby, kde chcel mať klud a iba občas prijal nejakú návštevu či poskytol interview.

V poslednom období napísal: Keď som bol malý chlapec, učil som sa na hodinách náboženstva o večnosti. Keď som sa stal kňazom, vyučoval som o večnosti. A teraz, keď som zostarol, už sa na večnosť pripravujem.

Večer pred smrťou som ho navštívil. Bol v celkom dobrej kondícii, nezvyčajne dlho sme sa rozprávali. Ani som si len nepomyslel, že jeho prechod do večnosti nastane o pár hodín. Zomrel tak ako si prial a za čo sa neustále modlil: v spánku a bez bolesti.

Drahí bratia a sestry, spojme sa dnes v modlitbe za jeho nesmrteľnú dušu! Ďakujme Bohu za život nášho arcipastiera a jeho nádherné svedectvo vernosti! Nech ho Panna Mária, ku ktorej sa denne utiekal v modlitbe ruženca privedie k svojmu Synovi Ježišovi! A nech nájde trvalú radosť a večný pokoj pri milosrdnom Bohu, po boku svojich drahých, milovaného kardinála Tomka, i všetkých, ktorí sú pochovaní v tejto katedrále. Amen.

KATECHÉZA

Homília na 13. nedeľu, rok A
z prípravy kňaza + Jána Biroša

Aby sme svoj život prežívali podľa Božej vôle

Milí veriaci, dnešné evanjelium nerozumieme ako horúčkovitú a sentimentálnu prehnanosť lásky k Pánu Ježišovi, ktorá sa o chvíľu rozhorí, ale netrvá dlhšie ako plameň zápalky. Ide o to, aby deti milovali rodičov podľa Božej vôle a tak, aby aj rodičia milovali svoje deti. Ide o to, aby sme svoj život prežívali podľa Božej vôle, lebo aj prirodzené dobrá máme užívať podľa Božej vôle.

Plnenie Božej vôle nám zaisťuje posvätenie. Zbytočne by sme si vybudovali samostatný plán dokonalosti. Pred Pánom Bohom by sme nepokročili. Len keď sa podriadime Božej vôli, môžeme sa stať dokonalejšími. Odovzdanosť do Božej vôle odporúčajú všetci otcovia duchovného života ako základ pre cestu dokonalejšieho duchovného života, lebo len tak sa vieme zriekať seba a v tom má korene skutočná svätosť.

Božia vôľa rozvíja našu vieru a dôveru. Vo všetkom vidíme Pána Boha a jeho záujmy: v rodičoch, blížnych i vo veriacich, a to vždy a všade. Vkladáme sa do Božieho náručia a chceme robiť, čo chce Boh a robiť to tak, ako to chce Boh. Z toho potom nadobúdame istotu o správnosti svojho pokračovania ako hovorí žalmista: „Keby som kráčal uprostred tône smrti, nebál by som sa,

lebo je so mnou Boh.“ Z takéhoto zmýšľania vzniká naozajstná láska k Bohu, ktorá nepozostáva len z citov.

Je nesprávne sa domnievať, že keď svoj vzťah k Bohu neprecitujeme, že nemáme lásku. Samozrejme, aj srdce má účasť na Božej službe, ale skutočná láska prebýva predovšetkým vo vôli ako aktívna možnosť, schopnosť a sila, ktorá dáva chutné ovocie.

Je prirodzené, že si strážime slobodu vôle, ale súčasne sa snažíme upravovať svoju vôľu podľa Božej vôle. To sa nám podarí iba v pokore poznania našej závislosti od Stvoriteľa. Nechápme svoj duchovný život vo vykonávaní mimoriadnych vecí, ale skôr v mimoriadnom vykonávaní aj malých vecí, čo by išlo len o pohár vody, len aby sme sa Bohu páčili. Veď žiadna vec nie je malicherná, keď ju robí veľké srdce pre Pána Boha.

Naša láska k Bohu nepozostáva v preťažení modlitbami. Náboženské cvičenia všetkých druhov sú dobré a potrebné. Oni udržiujú našu lásku, ale nie sú láskou. Naša prirodzenosť sa chce pudovo vyhnúť sebazapreniam. Isteže sebazapieraním cez deň neustálime svoju vôľu, vyžaduje sa dlhší čas sebazapierania, aby sme vedeli podriaďovať svoju vôľu Božej vôli. Sebazapieraním si vieme vychovať pevnú a neodvolateľ-

nú vôľu šľachetne sa pridať ku všetkému, čo sa páči Bohu. Keď niekoho milujeme, oddávame sa mu a vieme s veselou myslou znášať trápenia a ťažkosti, lebo utrpenie je nerozlučným druhom celého nášho života. Keď sa naša vôľa zhoduje s Božou vôľou, vieme trpieť s láskou a pripodobňujeme sa trpiacemu Kristovi ako sv. Pavol, ktorý hovoril: „Oplývam radosťou v mojich zármutkoch.“

Božia vôľa sa nám zjavuje hlasom Cirkvi alebo hlasom nášho svedomia. Je len potrebné, aby sme ju radostne plnili. Máme chcieť, čo Boh robí a máme robiť, čo chce Boh. Inak, keby sme mali mnoho plánov k dosiahnutiu svätosti, bez vykonávania by nám nič neosožili.

Naša skutočná láska k Bohu bude duchaplná, snaživá a usmerní náš život k vykonávaniu aj maličkých vecí pre Boha celkom tak, ako hovorí dnešné evanjelium. Naša láska k Bohu nám dáva chápať hodnotu malých denných úloh, ktoré samé o sebe nie sú ničím mimoriadnym, ale keď ich plníme verne a pre Boha, dávajú nám všetky práva na svätosť, ktorú môžeme dosiahnuť každý a v každom povolaní. Toto je milovať Pána Ježiša viac ako otca a matku, milovať Pána Ježiša viac ako syna alebo dcéru. Toto je to vziať svoj kríž a nasledovať Pána Krista. Amen.

KATECHÉZA

Homília na 14. nedeľu, rok A
z prípravy kňaza + Jána Biroša

„Všetko mi odovzdal môj Otec“

Milí veriaci,
v knihe proroka Daniela čítame, že babylonský kráľ Nabuchodonozor mal zvláštny sen. Sotva sa však prebudil, sen úplne zabudol. Nabuchodonozor si dal predviesť babylonských mudrcov a žiadal, aby mu povedali jeho sen a potom podali aj výklad tohto sna. Sľuboval im veľkú odmenu, ak to dokážu, no pohrozil im, že ich dá pozabíjať, ak mu neoznámia sen a nepovedia jeho výklad. Mudrci Babylonu kráľovi odpovedali: „Niet na zemi človeka, ktorý by vedel oznámiť kráľovu vec“ (Dan 2, 10).

Na dvore Nabuchodonozora bol v tom čase prorok Daniel a jeho priatelia Ananiáš, Mišael a Azariáš. Daniel požiadal svojich spoločníkov, aby vyprosili od Boha milosrdenstvo pre túto tajnosť. Nato bolo Danielovi v nočnom videní odhalené tajomstvo a Daniel dobrorečil Pánovi: „Teba, Bože otcov mojich, chválim a oslavujem, pretože si mi dal múdrosť a silu a teraz si mi dal vedieť, o čo sme Ťa prosili, lebo si nám oznámil kráľovu vec“ (Dan 2, 23). Daniel rozpovedal Nabuchodonozorovi jeho sen a podal aj jeho význam. V časti evanjelia na dnešnú nedeľu počúvame Ježišovo dobrorečenie nebeskému Otcovi: „Zvelebujem Ťa, Otče, Pane neba i zeme, lebo si ukryl tieto veci pred múdrymi a obozretnými, ale maličkým si ich zjavil“

(Mt 11, 25). Tak ako v Starom zákone Boh nezjavil kráľovo tajomstvo múdrym Babylonu, ale izraelským zajatcom, chudobným a maličkým, tak aj v Novom zákone Nebeský Otec sprístupnil svoje kráľovstvo chudobným, maličkým apoštolom, učeníkom a nie múdrym vtedajšieho židovstva, farizejom a zákonníkom. Nakoniec farizeji a zákonníci nemali vôbec súciť a porozumenie pre prostý, nevedomý ľud. Pohrdali ním.

Ježiš z jednej strany tak isto ako židovskí učitelia a zákonníci začal učiť v tridsiatom roku svojho života. Tak ako oni, aj on si zhromaždil učeníkov, ale na druhej strane, vybral si práve jednoduchých rybárov, chudobných, maličkých a zjavil im dokonalé poznanie svojho nebeského Otca.

Ježiš na seba vzťahoval aj ďalšie významné slová proroka Daniela: „Syn človeka prišiel k Starcovi a priviedli ho pred neho. A jemu bola odovzdaná vláda a kráľovstvo, takže Jemu slúžili všetky národy (Dan 7, 14). Počas svojho verejného účinkovania Ježiš dôsledne používal titul „Syn človeka“ a prehlásil, že: „Otec nebeský mu všetko odovzdal, dal mu všetku moc na nebi i na zemi, všetok súd, aby si všetci ctili Syna tak, ako si ctia Otca.“ Ba aj dokonalé poznanie Otca. Toto poznanie Otca, ba aj nebeské kráľovstvo „zjavil“, t. j. sprístupnil

Ježiš maličkým.

Židovskí učitelia a zákonníci preťažovali Mojžišov zákon nespočetnými predpismi. Uvažovali priam neznesiteľné bremeno na pleciah jednoduchých nevedomých, ktorí sa potom snažili zachovávať všetko bez rozlišovania toho, čo bolo naozaj nutné a toho, čo bolo vedľajšie. Ježiš sa distancoval od židovského spôsobu, hoci aj on ukladá jarmá a bremená. Je tu však úžasný rozdiel. Ježišovo jarmo sa dá ľahko niesť. „Jeho prikázania nie sú ťažké.“ Ježišovo bremeno je ľahké, ba aj on sám sa stal chudobným, stal sa maličkým, vo všetkom nám podobným okrem hriechu. A predišiel nás príkladom.

Bola to predovšetkým Ježišova chudoba, naznačená slovami „Všetko mi odovzdal môj Otec“, čo postavila Ježiša uprostred nás, ktorých obťažuje jarmo zákona. Ježiš dôkladne pozná našu ľudskú prirodzenosť, našu slabosť, našu krehkosť, preto nás volá, aby sme išli k nemu a on nám dá odpochynúť. Volá nás najmä vo svätej omši, vo svätom prijímaní, chce nám sprostredkovať svoju milosť, svoju silu, svoje zvláštne dary, svoje poznanie Otca. Blazení tí, čo počúvajú jeho hlas tak ako apoštoli, ako maličkí, ktorí sa nenazdávali, že všetko vedia. Takým sa zjavajú skryté veci Nebeského kráľovstva. Amen.

snímka: M. Magda

snímka: M. Magda

KATECHÉZA

Homília na 20. nedeľu, rok A
z prípravy kňaza + Jána Biroša

„Nie je dobré vziať chlieb deťom a hodiť ho šteňatám“

Drahí bratia a sestry, milé deti, za Ježišových čias behalo v Palestíne veľa túlavých a divokých psov. Zapáchali, boli špinavé, žrali kadejaké odpadky a boli nebezpečné. Povedať niekomu, že je pes, to bola strašná urážka. A za takýchto špinavých psov považovali Židia pohanov. To preto, lebo sa klaňali odporným modlám a ich modloslužby boli plné nemravných ohavností. Kanaánska žena bola tiež pohanka, avšak to, čo jej povedal Ježiš, že chlieb sa dáva deťom a nie psom, nemalo byť urážkou. Veď Pán Ježiš sa správal aj k tým najväčším hriešnikom zhovievavo, vládne a milosrdne.

Táto žena ani nemohla za to, že nemá pravú vieru v Boha ako Židia. Židia sa síce radi pýšili tým, že sú Božie deti, ale napriek tomu nežili nijako sväto. Aj Ježiš im najprv kázal: „Robte pokánie, ináč zahyniete!“ Ježiš chcel vyskúšať vieru a pokoru prosiacej matky. A ona v tejto skúške skvelo obstála. Preto ju nielen verejne pochválil, ale tiež jej uzdravil dcéru.

Čo myslíte, milé deti, je Pán Ježiš s vami vždy spokojný, keď vás počuje, ako sa medzi sebou rozprávate? Nielen v škole na prestávke, ale tiež vonku, keď sa hráte s inými deťmi. Alebo doma so súrodencami? Nevyleťí vám z úst niekedy nejaké škaredé slovo? Nadávka?

Čo na tom, že často počujete hrubé a sprosté výrazy aj u dospelých? Sú to väčšinou ľudia nížki, hrubí a nekultúrni, ktorí sa dostali

na zlú cestu a sú horší ako pohania. Ale od týchto si predsa vy príklad brať nebudete? Každý z vás je Božím dieťaťom. Vaším priateľom je Ježiš, sám Boh! A on vás chce mať vždy čisté, slušné a zdvorilé. Tak sa budete páčiť jemu aj ľuďom.

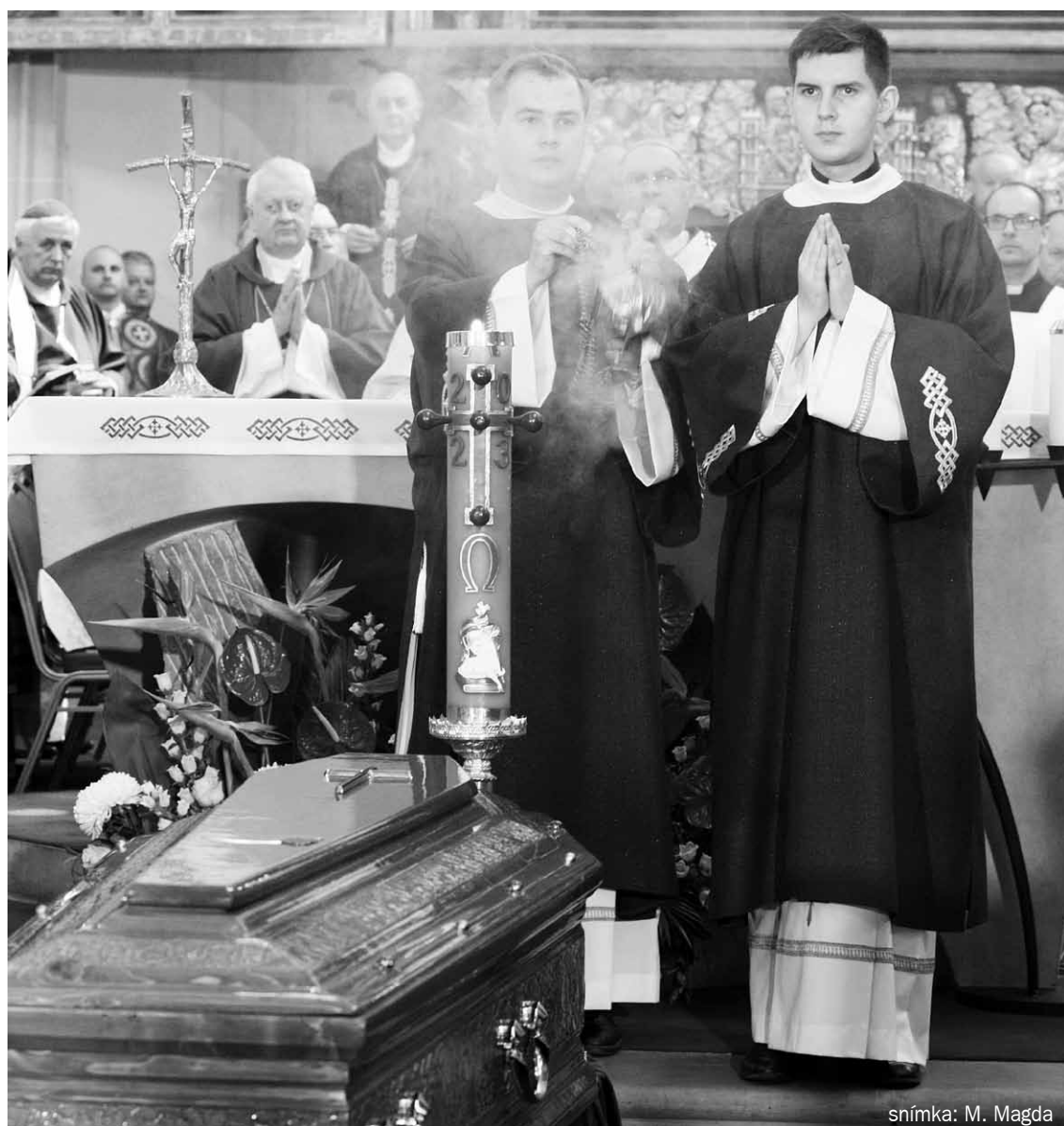
Kanaánčanka je jednou z mála žien, ktorej Pán menovite preukázal svoje milosrdenstvo. Bola to cudzinka, pohanka z kraja Týru a Sidona, ktorú Pán nechcel vypočuť, pretože bol poslaný iba k ovciam, ktoré sa stratili z Izraelovho domu. Nepochopiteľne tvrdo znejú slová zo sladkých úst Pána Ježiša, keď na prosbu ženy: „Pane, pomôž mi!“ odpovedá: „Nie je dobré vziať chlieb deťom a hodiť ho šteňatám.“ Odpoveď ženy na túto reč je ohromne dojemná, pokorná, úctivá a múdra. V beznádeji je plná nádeje a viery. A Pán je dojatý jej vierou a uzdravuje jej dcéru.

Rozhovor Pána Ježiša s Kanaánčankou mal širší dosah ako iba prosbu o uzdravenie diablom trápenej dcéry. Žena sa dostala do dišputy z úzkeho okruhu materskej lásky až na okraj Božích záujmov a plánov. Azda si ani neuvedomila, že Božia múdrosť a доброта jej vyšla v ústrety s veľkým darom. Boh ju totiž povoláva nadviazať so sebou v Kristovi osobný vzťah. Boh sa rozhodol vstúpiť do ľudských dejín novým a definitívnym spôsobom, poslal svojho Syna v našom tele, aby skrze Neho vytrhol ľudí z moci tmy a satanáša a zmieril v ňom svet so sebou. A tak Kristus, ktorého Otec posvätil a poslal na svet, vyhlá-

sil o sebe samom: „Duch Pánov je nado mnou, preto ma pomazal a poslal ma hlásať blahozvešť chudobným, uzdravovať skrúsených srdcom, oznámiť zajatým vyslobodenie a slepým udelenie zraku“ (Lk 4, 18).

Zdanlivo si tieto skutočnosti odporujú s výrokom Pána Ježiša: „Poslaný som iba k ovciam, ktoré sa stratili z domu Izraelovho.“ Pán Ježiš bol naozaj poslaný k stratným ovciam Izraela. Izrael, národ ako celok, vyvolený Boží Syn, dostával celý peceň chleba Božej lásky, opatery, pravdy, zjavenia, viery a jedného Boha. Ostatné národy prijímali iba odrobinky, ktoré padali na zem zo stola. A v dejinách vyvoleného národa čítame o viacerých prípadoch, kedy tieto odrobinky vedeli zachrániť a nasýtiť jednotlivcov, ktorí niesli v sebe iskru túžby po pravom Bohu. Boli to vdova zo Sarepty pri Sidone, Námán z Aramejska, Sunamitka, traja mudrci v Východe, Samaritánka, pohanský stotník. Týmto Božia láska nevedela odolať pre pokoru ich srdca, pre svetlo ich rozumu, pre dobrotu ich duše. A naozaj sa stretli s pravým Bohom. Cez hranice času, priestoru a duchovného vyvolenia prenikli lúče Božieho milosrdenstva, svetla a lásky do duší dychtivých po pravde, dobre a krásy.

V tomto svetle jasnejšie chápeme výčitky, ktoré robil Pán mesťatám, v ktorých vykonal najviac zázrakov, že sa nedali na pokánie: „Beda Ti, Korozain! Beda Ti, Betsaida! Lebo keby sa v Týre a Sido-

snímka: M. Magda

ne boli stali tieto zázraky, ktoré sa stali u vás, dávno by sa boli v kajúcim rúchu a popole kajali. No hovorím vám, Týru a Sidonu bude ľahšie v súdny deň ako vám“ (Mt 1, 20-22).

Veriaci z pohanstva za života Pána Ježiša sú prvotinami Jeho veľkej lásky, ktorou Kristus bláčil voči všetkým ľuďom. Ako by sa už nemohol dočkať hodiny, keď raz navždy svojou smrťou a svo-

jím vzkriesením dosiahne všetko moc na nebi aj na zemi a prv, než by bol vzatý do neba, rozošle svojich apoštolov do celého sveta so slovami: „Chodte do celého sveta a hlásajte evanjelium stvoreniu!“ (Mt 16, 15).

V dekrétu II. vatikánskeho koncilu „Ad gentes“ čítame: „Všetci synovia a dcéry Cirkvi majú mať živé vedomie vlastnej zodpovednosti voči svetu, pestovať v sebe

naozaj katolíckeho ducha a zasvätiť svoje sily dielu šírenia evanjelia. Nech však všetci vedia, že ich prvou a najväčšou povinnosťou, čo sa týka šírenia viery, je žiť hlbokým kresťanským životom. Lebo ich horlivosť v Božej službe a ich láska voči iným vyvolávajú nový duchovný elán v celej Cirkvi, ktorá sa bude javiť ako zástava vztýčená na znamenie národom, ako „svetlo sveta“ a „soľ zeme“. Amen.

KATECHÉZA

Homília Na sviatok Nanebovzatia Panny Márie "A"
z prípravy kňaza + Jána Biroša

"Čiňte pokánie!" To je druhá múdra rada Božej Matky pre nás

Milí veriaci, dietky Panny Márie, ako deti túžia po svojej matke vždy, keď niekde odišla, tak aj my, hnaní túžbou po Božej Matke, sme si prišli vykonať tu, k obrazu Nanebovzatej, púť viery, púť kajúcnosti, púť duchovnej obnovy, púť zmierenia sa s Bohom a nakoniec medzi sebou, aby nás Kristova láska tak spájala dokopy, ako nás tá istá láska zhromaždila tu, k Božej Matke. Panna Mária ústami, hlasom Cirkvi v osobe kňaza k nám chce dnes prehovoriť, aby sme prijali jej poučenie, ako sa duchovne obnoviť a aby tu naplnení nadšením za Kristovu vec, duchovne bohatší sme vykročili do ďalších našich dní, ktoré nám Božia dobrota ešte dopraje, aby sme v nich prinášali Kristovu lásku a pokoj do každého prostredia, kde nás život postaví. Panna Mária, keď odchádza do neba, chce nám položiť na srdce tri poučenia: „Nasledujte môj príklad! Robte pokánie! Dôverujte v moju pomoc!“

Panna Mária je nám vzorom dokonalosti. Ako sa my podobáme podľa tela na svoju matku, tým viac si Panna Mária želá, aby sme ako jej duchovné dietky sa jej podobali aj svojou dušou. Preto drahí moji, mariánski ctitelia, mýlili by sme sa, keby sme rozmýšľali snáď takto: budem nosiť na krku posvätený škapuliar, ale budem hrešiť ďalej a tvoje srdce bude ďaleko od Boha, aj od Pan-

ny Márie. Spolieham sa na konečnú milosť, že ona ma zachráni pred peklom.

Vy viete, milí moji, že nosiť rucho Panny Márie znamená predovšetkým čnostný život Panny Márie, aby sa jej čnosti viera, nádej a láska odzrkadľovali na nás. Ako sa na Panne Máriu odzrkadľoval Kristov život, aj od nás to žiada naša Matka. Vyzýva nás teda, aby sme sa jej podobali viac srdcom a duchom, ako vonkajším rúchom a žili dôverne s Bohom. Nasledovať Panu Máriu znamená smerovať k dokonalejšiemu životu, k nábožnejšiemu životu. A či je možné tento ideál svätosti dnes aj uskutočniť?

Žiada od nás Pán Ježiš niečo nemožné? Je dnes možné žiť nábožne a čisto, keď ľudia jedia a pijú hriech ako vodu? Naša viera ohľadom kresťanskej dokonalosti nás učí, že sú potrebné len dve veci: žiť v milosti Božej a milovať Boha a blížneho. Viera v Boha, sviatosti, modlitba a chcelosť nám vlejú takú božskú energiu a svetlo duší, že nám sprístupnia kresťanskú dokonalosť, svätosť života, akú od nás požaduje Pán Ježiš a Panna Mária.

Vždy, keď sa zmierime s Pánom Bohom a zmierime sa aj medzi sebou, vtedy nastane vnútorná obnova Cirkvi aj ľudskej rodiny. Keby sme nechceli zmeniť svoj život, nechceli by sme byť lepšími, svätými, nechceli žiť skrze milosť posväcujúcu s Kris-

tom, vtedy by boli všetky naše púte márne, bez výsledku, bez účinku a bez duševného osohu.

"Čiňte pokánie!" To je druhá múdra rada Božej Matky pre nás. Najväčšou prekážkou na našej ceste k Bohu je smrteľný hriech. Hriechy, ktorými ľudia urážajú Pána Boha tým, že porušujú Boží poriadok, sú najväčším zlom na svete. Hriechy zaťažujú našu dušu, robia ju odpornou voči Pánu Bohu, usmrcujú našu dušu a privádzajú na ľudí časté a večné nešťastie a spôsobujú zatratenie, svetové vojny. Preto Panna Mária po príchode Ducha Svätého prijme nové poslanie, je Matkou Cirkvi, teda Matkou všetkých nás. Túto veľkú pravdu vyzdvihol najmä 2. vatikánsky snem. Čiňte pokánie, vraví o svojom zjavení v Lurdoch, v La Salette, aj vo Fatime. Vždy a všade prízvukuje: „Ľudia, prosím vás, obráťte sa k Bohu!“ Uvedomme si, že dnes, tu na tomto mieste, ak ste sa prišli s vierou stretnúť s Kristom a jeho Matkou, že tu získate čosi, čo vám nedá nikto na svete, ani lekár, ani právnik, ani ekonóm, ani psychológ, ani inžinier.

A konečne. Dôverujte v moju pomoc, hovorí nám dnešný sviatok. Pán Boh skrze Panu Máriu neprestal robiť zázraky ani dnes. Ako nás učí 2. vatikánsky snem, Panna Mária aj po svojom nanebovzatí, oslávená telom aj dušou v nebi, neprestáva orodovať v spoločenstve všetkých svätých u svojho Syna, za nás putujúcich

snímka: P. Čech

na zemi a je Božiemu ľudu znamením bezpečnej nádeje a útechy. Zastáva nás, chráni nás.

Na naše povzbudenie nech nám poslúži táto skutočná udalosť. Jezuita Peter Lep rozpráva: Mladý námornícky dôstojník bol so svojou loďou na nebezpečnej plavbe. Doma ostala jeho manželka a tri malé deti. Vždy sa pred spaním modlievali pred sochou Panny Márie za otecka aj manžela, aby sa šťastne vrátil domov. Manželka Gabika sa jednu noc náhle zobudila a hneď si spomenula, že sa večer s deťmi zabudla pomodliť za manžela. Blížila sa polnoc a mala veľmi zlé tušenie. Matka zobudila deti. Najmladší chlapec Petrík si pretieral oči a vraví: „Mamička, už je ráno, alebo je noc akási krátka.“ Zobudila aj jeho sestričky Magdu a Martu. Deti si v košíčkach pokľakali a mat-

ka im hovorí: „Deti, večer sme sa zabudli pomodliť za nášho otecka, preto tak urobíme teraz.“ Deti zložili rúčky k modlitbe aj s mamičkou a začali: „Zdravas Mária, naša dobrá nebeská mamička, ochraňuj otecka a dopraj, aby sa nám šťastlivo vrátil. Svätá Mária, Matka Božia, pros za nás hriešnych teraz i v hodinu smrti našej, amen.“ Keď sa pomodlili, matka každému urobila na čelo krížik so svätenou vodou a deti rýchlo zaspali. Matka ešte ostala v modlitbe pred sochou Panny Márie.

O dva dni priniesli noviny smutnú správu. Loď, na ktorej mladý námorný dôstojník konal službu, sa potopila aj so všetkým, čo bolo na nej. Všetko, aj posádka sa potopila. Nešťastie sa stalo o polnoci. Mladá manželka veľmi plakala, ale s odovzdanosťou do Božej vôle

znášala tento úder. Takto si vavela: „Môj milovaný manžel, moje životné šťastie je už v morských hĺbinách.“ Svojim deťom, sirotám hovorí: „Modlime sa, aby Pán Boh vzal nášho dobrého otecka k sebe do neba.“ Malé deti ešte nechápali, že sa otecko už nikdy nevráti, že ho neuvidia, lebo námornícke deti sú zvyknuté vidieť otca len zriedkavo. Mladučkej vdove bolo veľkou úľavou aspoň to, že sa práve v čase stroskotania lode modlila s deťmi za svojho manžela a vyprosila mu istú dobrú hodinku smrti.

Od potopenia lode uplynul týždeň. Tu nečakane príde k mladšej vdove matka. Deti obskakuju starú mamu, tá im dá balíček sladkostí a povie: „Deti, choďte do druhej izby, chcem byť s vašou mamičkou trochu sama. Gabika, dcéra moja, mám pre teba

snímka: M. Magda

radostnú zvesť. Dozvedela som sa, že pri stroskotaní lode sa nepotopila celá posádka, ako prv písali v novinách. Budeme sa dôverne modliť, aby sa tvoj manžel Paľko šťastne vrátil.“ Mladej vdove bolo čosi v matkinom hlase nápadné, aj v jej očiach badať utajenú radosť. Stará mama, Gabikina matka, na konci hovorí: „Paľko, tvoj manžel, žije! On jediný sa zachránil! To Paľko ma poslal, aby som ťa pripravila na jeho už neočakávaný návrat. O pol tretej príde vlakom.“

O hodinu bol už Paľko, zachránený dôstojník, v náručí svojej manželky a detí. „Paľko, rozprávaj, aké nešťastie sa stalo?“ „Ani neviem“, začína Paľko. „Je to pre mňa celkom záhadné. O polnoci som počul ohromný náraz do boku lode. Chcel som vyjsť na palubu, ale druhý náraz ma vyhodil do mora. Čo sa so mnou stalo, neviem, lebo som bol omráčený úderom. Údy strp-

nuté, hlava bolí, a myslím si: Už mi je koniec! To bola moja prvá myšlienka. Tu zrazu cítim, ako sa mi nejaké brvno z lode vsunulo pod krk. V strachu zachrániť si život, pevne som sa chytil brvna, ktoré ma v hmlistej a bezhviezdnej noci nieslo. Pomaly som prišiel k sebe a vrátili sa mi sily. Keď sa rozbrieždiло, blízko som rozoznal pobrežie. Teraz sa už konečne dostanem na suchú zem. Keď som sa pustil brvna a vyplával som na breh, pre veľké dojatie som si klakol na kolená a vidím, že toto záhadné brvno bola veľká socha Panny Márie,

Keď sa námorný dôstojník dozvedel o polnočnej modlitbe svojej manželky a detí, vyhrkli mu slzy radosti a vďaka v očí a dodal: „Nech túto udalosť, ktorú som sám prežil, tí, čo neveria v Boha, pomenujú akokoľvek čírou náhodou, ja verím, že ma zázračne zachránila Panna Mária!“

Naše pozemské putovanie a náš život sa podobajú takejto plavbe na šírom mori. Loď je Kristova Cirkev, ktorá s nami pláva do prístavu večného života, na ten druhý breh, k Bohu. Na tejto životnej plavbe sú nielen jasné a slnečné dni, ale aj tmavé noci, búrky, vlny a rozličné nebezpečenstvá, ktoré nám hrozia potopením, zahynutím. Dobrotivý Boh nám dal na cestu aj svoju milovanú dcéru, Pannu Máriu, Ježišovu Matku a nevestu Ducha Svätého, aby nám pomáhala prekonávať všetky prekážky, hriechy, pokúšania, všetko zlo. Preto obracajme svoje oči, srdcia a svoje túžby k Božej Matke a volajme so sv. Bernardom: „Nikdy nebolo počuť, aby bol niekto opustený, kto sa pod tvoju ochranu utiekal a teba o pomoc vzýval. Nepohrdaj v potrebách našich, ale zo všetkého nebezpečenstva nás vyslobod.“ Amen.

Kňazská vysviacka v Košiciach 2023

Košický arcibiskup Mons. Bernard Bober v sobotu 17. júna 2023 v Katedrále sv. Alžbety v Košiciach vysvätil pre arcidiecézu štyroch novokňazov: Petra Astraba, Františka Hermanovského, Tomáša Kovalčíka a Šimona Škvarka.

Po rokoch formácie a diakonskej službe budú títo noví služobníci Cirkvi poslaní do farností. Arcibiskup počas slávnosti pripomenul, že ľudia chcú v kňazovi vidieť, počuť a cítiť Ježiša.

Práve podľa miery zjednotenia s Ježišom ľudia vycítia kvalitu kňazského srdca. Štyria novokňazi budú priťahovať veriacich vo farnostiach, kde budú poslaní, aj keď sa ešte len učia životnému štýlu kňaza. Za pekný vzor kňazského života dal novokňazom arcibiskup Bernard Bober nedávno zosnulého emeritného arcibiskupa Alojza Tkáča. Ten vo svojom testamente zanechal aj odkaz pre seminaristov a kňazov. Toto je krátky úryvok z neho:

„Seminaristi, ak sa raz stanú kňazmi, majú pred sebou dlhú kňazskú službu. ňou poznačia a vtlacia pečať duchovného života našej arcidiecézy a veľkej časti národa. Budte verní Cirkvi a poslušní magistériu. Uctite si Svätého Otca – každého pápeža a potom prežijete krásny kňazský život. V úcte majte spolubratov seminaristov, a ako kňazi pestujte a upevňujte arcidiecézne presbytérium, jeden druhému budte strážcom. Veriacim vždy budte pripravení poslúžiť a majte ich v úcte. Budte pozorní k mládeži. Rozumne sa starajte o svoje zdravie. Usilujte sa byť kňazmi podľa intencií svätej Cirkvi. Často a úprimne si obnovujte sľub daný pri prijatí diakonátu a presbyterátu: úctu a poslušnosť voči svojmu diecéznemu biskupovi. Pripodobňujte sa Ježišovi Kristovi, ktorý bol poslušný až na smrť na kríži, neolutujete to!“

Novokňazi mali primičné sväté omše v ich rodiskách: Peter Astrab – 18. júna v Kostole Najsvätejšej Trojice v Budkovciach, František Hermanovský – 18. júna v Kostole Nanebovzatia Panny Márie, Lúčka, farnosť Kráľovce, Tomáš Kovalčík – 18. júna v Kostole sv. Cyrila a Metoda v Giraltovciach, Šimon Škvarko – 25. júna v Kostole Povýšenia svätého Kríža v Jarovniciach.

autor textu : Martin Ďurčo

snímka: M. Magda

Homília Mons. B. Bobera

Košice – katedrála 17. júna 2023

Milý spolubrat v biskupskej službe, biskup Marek, drahí bratia kňazi, predstavení kňazského seminára, vyučujúci z Teologickej fakulty KU, princípáli našich ordinandov, diakoni, rehoľnice a rehoľníci, rodičia a príbuzní našich budúcich kňazov, seminaristi a naši ordinandi: Peter, František, Tomáš a Šimon, drahí bratia a sestry v Kristovi!

Neexistuje len povolanie ku kňazstvu, ale aj povolanie v kňazstve. Je to vlastne spôsob, akým prežívame a žijeme dar kňazstva celý svoj pozemský život. Môžeme ho žiť ako Ježišova Matka, Panna Mária, ktorá celý život uchovávala Pánove skutky a slová vo svojom srdci, alebo sa môžeme pripodobniť Dobrému pastierovi, ktorý dá aj život za svoje stádo.

Iba stať sa kňazom nestačí! Potrebujeme neustále nové sily a impulzy Ducha, aby sme svoje povolanie i poslanie napĺňali v ohotnej službe celý život. Toto je tá permanentná celoživotná formácia, počas ktorej sa učíme byť každý deň prítomní pre Boha a prítomní pre ľudí.

Kňaz žije z Krista, žije s ním a pre neho. Preto je prirodzené, že veriaci človek od kňaza žiada Krista. Nie odborné rady z anatómie, psychológie či technických záležitostí. Ľudia chcú v kňazovi vidieť, počuť a cítiť Ježiša. Podľa miery zjednotenia s Ježišom ľudia veľmi rýchlo vycítia kvalitu kňazského srdca. Dobrý kňaz dá celý svoj život do služby. A na takýto postoj obetavého kňaza sa tak skoro nezabudne.

Aj teraz v poslednom čase, keď sme boli svedkami rozlúčky s emeritným arcibiskupom Alojzom, dostali sme v jeho odkaze silný impulz a pekný vzor kňazského života hodný nasledovania. Bol to muž modlitby. Vedel, že modlitba tvorí kňaza a kňaz sa tvorí skrze modlitbu. V ušiach nám dodnes rezonuje to, čo on často opakoval: „Buďte pastormi, nie raptormi, snažte sa zachovať poriadok a ten zachová vás, pamätajte na každodennú modlitbu breviára, ruženca a sv. omšu! Toto vás podrží vo vašom kňazstve.“

K výrokom zosnulého arcibiskupa Alojza vyberám aj tento veľmi pekný odsek z jeho testamentu, ktorý venoval kňazom, diakonom a seminaristom:

Spolubratov kňazov som si veľmi vážil, žiadneho som nepokladal za zlého kňaza, ba kňazov som priam idealizoval. Priznávam, že to bola chyba, mal som byť viac kritický i prísnejší. Je však pravdou, že mnohé chyby, neďbalosti som videl alebo som o nich počul... Prosil som, napomínal i vystríhal – spoločne i osobne medzi štyrmi očami. Pritom som ich vnímal, že sú dospelí a zodpovední ľudia a vedia, čo majú robiť, čoho sa chrániť. Veľmi som bol smutný, že viacerí kňazstvo opustili. Za všetkých sa modlím. S kňazmi som prežil krásne chvíle a rád som medzi nich chodil.

Seminaristi, ak sa raz stanú kňazmi, majú pred sebou dlhú kňazskú službu. Ňou poznačia a vŕtajú pečať duchovného života našej arcidiecézy a veľkej časti národa. Buďte verní Cirkvi a poslušní Magistériu, uctite si Svätého Otca – každého pápeža, potom prežijete krásny kňazský život. V úcte majte spolubratov, seminaristov a ako kňazi pestujte a upevňujte arcidiecézne presbytérium, jeden druhému buďte strážcom.

Veriacim vždy buďte pripravení poslúžiť a majte ich v úcte. Buďte pozorní k mládeži. Rozumne sa starajte o svoje zdravie – aspoň trochu športujte.

Usilujte sa stať a byť kňazmi podľa intencií svätej Cirkvi. Často a úprimne si obnovujte sľub daný pri prijatí diakonátu a presbyterátu: úctu a poslušnosť voči svojmu diecéznemu biskupovi; pripodobňujte sa Ježišovi Kristovi, ktorý bol poslušný až na smrť na kríži, neofutujte to!

Emeritný arcibiskup bol tiež vytrvalým spovedníkom. Každé ráno i večer sedel tu v katedrále v spovednici. Na ňom sa naplnil výrok, že kňaz uskutočňuje podstatnú časť svojho poslania v spovednici práve tým, že sa stáva jej „vážňom“.

Milí naši ordinandi: Peter, František, Tomáš a Šimon! O malú chvíľu na vás položíme ruky. Vo chvíli vkladania rúk akoby ti sám Ježiš Kristus povedal: Ty mi patíš, si môj! Si pod ochranou mojich rúk! Si ukrytý v mojich rukách. Zostaň v mojich rukách a daj mi tie svoje!

Drahí moji, ďakujem vám za vašu ochotu a doterajšiu diakonskú službu, ktorú ste vykonávali. Teraz vás čaká vysluhovanie sviatostí a predovšetkým Eucharistia – živé Telo a Krv Ježiša Krista. A práve toto bude vaše špeciálne poslanie, ku ktorému dostane silu Ducha Svätého a Ježišovu misiu. Budete sprítomňovať živého Kris-

snímka: M. Magda

ta v kúsku chleba a vína, vždy, keď pri svätej omši autenticky, v Ježišovom mene vyslovíte slová: Toto je moje Telo a toto je moja Krv!

Teda, sprítomňujte Ježiša nielen pri oltári, ale celým svojím životom! Lebo keď sa Kristus zverí do vašich kňazských rúk, aby zveľadoval svoju Cirkev, vy sa zasa musíte úplne spoliehať na Neho.

S veľkou vďakou dnes pozerám aj na vaše pokrvné korene, na vaše rodiny, z ktorých pochádzate. Keď myslím na otcov a mamy, na súrodencov a všetkých vašich príbuzných, musím povedať, že bez dobrých rodín by nemala dobrú budúcnosť ani naša Cirkev a ani naša krajina. Ďakujem preto vám, drahí rodičia, za to, že ste svojich synov prijali, niesli a sprevádzali na ceste až k oltáru, že ste týchto mladých mužov nechali slobodne sa rozhodnúť pre Krista, aj keď ste možno niektorí na začiatku bojovali s touto myšlienkou a bolo vám ťažko pustiť milovaného syna do tejto služby. Vnímate tento svet a viete, že to nebudú mať ľahké, preto tie obavy! No nebojte sa, Boh vidí do ich srdca a postará sa o všetko, čo budú potrebovať.

Milí synovia! My vás potrebujeme. Upevňujte svoje povolanie. Vedzte, že kňazské poslanie sa dá robiť len a len naplno, hoci by vám to malo prebodnúť srdce.

Oživte naše kňazské spoločenstvo svojou radosťou, vypočujte, pomôžte, podelte sa o svoj čas i sily, tešte sa z úspechov iných a stretávajú sa.

Nebojte sa každý deň odovzdávať svoje radosti, ale aj starosti i strádania do rúk Nebeskej Matky Panny Márie. Ona si vás bude chrániť, bude nápomocná pri otvaraní vášho srdca pre Ježiša i pre ľudí. Ona si vás bude dobre pamätať, keď sviatosť kňazstva prijímate práve v deň spomienky na jej Nepoškvrnené Srdce. Tak, ako ona uchovávala všetky Božie slová vo svojom čistom Srdci (Lk 2, 41-52), tak si na svoje veľké Srdce privie aj vás. Tam nájdete útočisko, aj vo chvíľach, keď tu vaši rodičia a blízki už nebudú a vy budete možno pociťovať absenciu vlastnej rodiny. Zasväcujte sa jej Nepoškvrnenému Srdcu, ona vás nikdy nenechá samých.

Drahí bratia a sestry! Modlite sa aj naďalej za nové kňazské povolania, neprestávajte sa modliť za kňazov! Pamätajte v modlitbách na týchto našich nových robotníkov v Pánovej vinici a okrem vernosti v službe im vyprosujeme aj to, aby boli vo svojom kňazstve obetaví, šťastní a chránení v Nepoškvrnenom Srdci Božej Matky! Amen.

Ďakovná sv. omša duchovného otca Jozefa Bednárika

Príhovor a poďakovanie k 20. výročiu kňazstva

Milý duchovný otec Jozef, náš ctený rodák, dni, mesiace a roky ubiehajú v tomto uponáhľanom svete ako voda. V dnešných dňoch ubehlo už 20 rokov od Vašej vysviacky. My, veriaci, vaši rodáci, stále na Vás myslíme a modlitbami Vás podporujeme. Keď Vás vidíme v našej obci alebo pri sv. omši, srdce nám zaplešá, v duchu sa radujeme a sme hrdí, že máme takého rodáka, kňaza.

Do ďalších rokov nech Vás na Vašej ceste sprevádza Panna Mária s našou patrónkou sv. Barborou. Vyprosujeme Vám veľa zdravia a aby Božie slovo padlo na úrodnú pôdu všade tam, kam budete chodiť. Tí, ktorí ho budú prijímať, aby ho aj uplatnili vo svojom živote. Nech sila, prúdiaca z kríža a ochrana Panny Márie, Matky kňazov, sú Vašou každodennou posilou, odmenou a vďakou za všetko, čo pre nás, veriacich, robíte.

To Vám zo srdca prajú vaši rodáci z Ovčia.

za veriacich z Ovčia starosta Edo Jenča

snímky: M. Magda

Rozhovor

Duchovný otec Jozef Bednárík

Ordinovaný: 14. 6. 2003, Rožňava; **primície** 15. 6. 2003, Ovčie; **2003** – kaplán Gelnica; **2005** – administrátor Kokava nad Rimavicou, zároveň zástupca rožňavskej diecézy v Rade Katolíckeho biblického diela, **2012** – excurrento Šoltýska; **2017** – administrátor Jaklovce, zároveň **2018** – riaditeľ Diecézneho katechetického úradu

Pri príležitosti 20. výročia kňazskej vysviacky sme oslovili duchovného otca Jozefa Bednáríka a poprosili ho o krátky rozhovor.

Čo dalo tebe ako kňazovi dvadsať rokov kňazstva?

Iste veľmi veľa. Som rád, že som Kristovým kňazom. Keby som sa mal znova rozhodnúť, tak znova poviem Pánu Ježišovi áno.

Ako blízky spolupracovník som na primíciách videl, ako ťa duch. otec Juraj obliekal do rúcha. Čo všetko ti jeho osobnosť a jeho kňazstvo dali?

Otec Juraj mi dal veľmi veľa. Prišiel do našej farnosti vtedy, keď som bol prijatý do seminára. Veľkom nám bol veľmi blízky. Vo Vítaze bolo jeho prvé farárske miesto, mal 27 rokov. Bol príkladom kňaza v modlitbe, v adoráciách, vo fatimských sobotách, v púťach na rôzne miesta, na stretnutie

snímka: M. Magda

v mládeži vo Viedni, či vo farských púťach do Lúrd, do Fatimy, do Svätej zeme, do Talianska. Keďže bol formovaný saleziánmi, boli sme v Turíne. Veľa spomienok z týchto pútnických miest, zo stretnutí. Bol nám, bohoslovcom, taký blízky. Boli sme partia, veľa času sme strávili spolu. Zapájal nás do liturgie, keď sme chodievali aj do farského kostola do Vítaza, aj tu v Ovčí. Robil adorácie, dnes ich robím aj ja. Výlety s mládežou, tábory, púte do Podolínce alebo výlety po celom Slovensku, na Moravu k sestričkám, ktoré boli z Vítaza. Veľmi formoval moje kňazstvo tým, že sa ho snažím v tejto horlivosti nasledovať. Myslím, že zostala pekná generácia mladých ľudí, rodín, kto-

rí idú pod jeho vedením. Spomeniem aj udalosť, keď otec Juraj zomrel, všetci sme to ťažko znášali. Dnes je náročné pracovať so všetkými, aj s mladými, aj s deťmi. V septembri som sa obával, či prídu deti na stretnutie, na detskú, mládežnícku sv. omšu. Keď som sa večer nad tým zamýšľal, mal som sen, keď sa mi zjavil vo sne a vravel: „Neboj sa, ja sa postarám, aby mladí prišli.“ Môžem povedať, áno prídu, niektorí odídu, niektorí zostávajú, je to v kňazskom živote povzbudivé.

Dvadsať rokov kňazstva. Má kňaz nejaké plány do budúcnosti alebo je všetko v Božích rukách?

Určite je všetko v Božích rukách. Človek mieni, Pán Boh

mení. V našej rožňavskej diecéze sa po každej sv. omši modliame modlitbu za kňazov. V nej sa modlíme, aby sa veriaci modlili za kňazov, za nové povolania. Je tam veľmi pekná myšlienka, aby kňaz priviedol zverené ovečky, zverených veriacich do neba, čiže do zaslúbenej zeme. To je cieľom - dosiahnuť spásu veriacich, ku ktorým je kňaz poslaný. **Páčilo sa mi na konci sv. omše, keď si oslovil nového miništranta, ktorý prvýkrát miništroval. Sú mladí ľudia, ktorí by chceli ísť za kňazov, resp. vstúpiť do nejakej rehole? Ako môže k tomu prispieť kňaz? Máš vo farnosti niekoho, z koho je to cítiť už teraz?**

Žeby bolo na niekom cítiť, to nie, ale Pán Boh klope na srdcia mnohých. Veľa je povolaných, málo vyvolených. Pán Boh klope, požívá. Záleží to od toho mla-

dého človeka, či v hluku, v zhone tohto sveta počuje povolanie. Môže k tomu prispieť aj kňaz. Povolania sú rôzne. Niekomu viac prospeje kňazstvo, niekomu formácia, výchova v rodine. Tých aspektov, aby sa niekto stal kňazom, je iste viac.

Keď robím rozhovory s kňazmi, veľakrát zaznie, že „bol u nás kňaz, ktorý nás viedol, motivoval“. Každý kňaz by bol rád, keď by mohol povedať, že „toho kňaza som „vychoval“ ja“. Spomínam si na duch. otca Františka, ktorý mal vo farnostiach, kde pôsobil, mnoho reholných a kňazských povolaní.

Kňaz má veľký vplyv. V histórii našej farnosti napr. pán farár Adamčák. Vďaka jeho pôsobeniu bolo mnoho povolaní. Alebo pán farár Balica, vtedy vstúpil do seminára Jožko Humeňanský. Veľ-

ký vplyv mal pán farár Dugas. Aj spomínaný Juraj mal veľký vplyv na povolania v našej farnosti. Kňaz má vplyv na povolania.

Poprosím o duchovný odkaz pre našich čitateľov Spektra. Povzbudenie z 20-ročnej skúsenosti kňaza...

Jedným slovom pokora. Človek si dozrievaním uvedomuje, že základom všetkého je pokora. Máme kostol sv. Antona, pustovníka. On videl, ako zlý duch namotával do siete všetkých ľudí a tým si ich zlákal. Sv. Anton sa pýtal: „Ako sa dá, Pane Bože, premôcť?“ Počul odpoveď: „Pokorou.“ Máme mesiac Božského Srdca, mesiac kňazov. Ježišu, tichý a pokorný srdcom, sprav naše srdcia podľa svojho srdca.

Vyslyš, Pane Bože!

Dakujem za rozhovor.

pripravili: A Blizmanová a M. Magda

snímka: M. Magda

Stretnutie Rodiny Nepoškvrnenej v Skalnom sanktuáriu na hore Butkov

Rodina Nepoškvrnenej dňa 17. 6. 2023 srdečne pozvala svojich členov z celého Slovenska a Moravy na stretnutie, ktoré sa uskutočnilo v Skalnom sanktuáriu Božieho milosrdenstva na hore Butkov, ktorého sa zúčastnili aj naši členovia aj nečlenovia Rodiny Nepoškvrnenej z Vítaza, Ovčia a Širokého.

Rodina Nepoškvrnenej vznikla na Turíce 18. mája 1975. Jej zakladateľkou bola skromná rehoľná sestra Mária Bernadeta Pánčiová, narodila sa 12. júna 1924 v Mužle pri Štúrove. Pochádzala z deviatich detí. Z dievčat bola najstaršia, fyzicky však najslabšia. Po skončení školy začala sestra Bernadeta rozmýšľať o tom, čo bude ďalej robiť. V dvanástich rokoch do svojho denníka napísala: „Žiť s Kristom a pre Krista!“ Sestra Bernadeta vstúpila do rehole a po skončení Učiteľskej akadémie v Bratislave prijala rehoľné rúcho. O dva roky neskôr zložila prvé sväté sluby v Kongregácii Milosrdných sestier sv. Vincenta - Satmárok v Ružomberku. Pred ukončením školy však utrpela na telocviku úraz. Zlomila si bedrový kĺb a koleno, musela sa podrobiť ťažkej operácii. To bol začiatok jej zdravotných ťažkostí. Pán ju pripravoval na osobitnú cestu života s ľuďmi trpiacimi rozličnými chorobami. Previezli ju do martinskej nemocnice, kde na jej podnet bolo v roku 1975 zasiate prvé semienko veľkej Rodiny Nepoškvrnenej.

Venovala sa chorým, pripravovala a viedla duchovné cvičenia a obnovy, často navštevovala chorých aj väzňov. Na jej podnet začali chorí zo Slovenska putovať vlakom do Lúrd. Posledných päť a pol roka bola úplne pripútaná na lôžko. Zomrela vo Veľkom týždni 30. marca 2015. Sestrička Bernadeta nám zanechala svoj duchovný odkaz:

„Nezabudnite, čím viac budete prosiť Pannu Máriu, tým viac od nej dostanete!“

Celoslovenské stretnutie Rodiny Nepoškvrnenej na hore Butkov pri Ladcoch sa začalo o 9:30 hod. príhovorom otca Michala Zamkovského, redemptoristu, vyzvaním Ducha Svätého. Otec Michal a celé stretnutie hudobne sprevádzala skupina Rieka. Otec Michal povedal, že Rodina Nepoškvrnenej, ktorá vznikla na Turíci, sa nebadane začala rozrastať pod vplyvom Ducha Svätého, keď sestrička Bernadeta, zakladateľka Rodiny Nepoškvrnenej, odpovedala na jeho vnuknutie. Vyzdvihol, že každý z nás je povoláný k svätosti a k tomu, aby bol otvorený Duchu Svätému a tak vo svojej rodine, v obci, vo farnosti, na Slovensku bojoval nie zbraňami, ale láskou v moci Ducha Svätého, jeho požehnania.

Na stretnutí bolo prítomných viacero kňazov spolu s Mons. Jozefom Petrášom, dekanom farnosti Ladce. Stretnutie pokračovalo slávnostnou svätou omšou o 10:15 hod. so zasvätením sa Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie a verejným uvedením dobrovoľníkov rodiny Nepoškvrnenej do ich služby, ktorú celebroid Mons. Tomáš Galis, žilinský biskup, spolu s prítomnými kňazmi. Vo svojej kázni otec biskup pripomenul slová pápeža Františka, ktorý nás povzbudzuje, aby sme svojím životom odovzdávali vieru. Vyžaduje to napríklad aj našu trpezlivosť s deťmi, s ľuďmi pri odovzdávaní skúseností. Tak im odovzdávame Boha, lásku a oni popri nás rastú. Otec biskup Galis počas svätej omše, po homílii uviedol do služby 77 dobrovoľníkov Rodiny Nepoškvrnenej, ktorí sa tým stali členmi Spoločenstva dobrovoľníkov Rodiny Nepoškvrnenej. Každému požehnal dobrovoľnícku vestu a ruženec. Po obedňajšej prestávke nasledovala modlitba rozjímavého bolestného posvätného ruženca a pobožnosť so záverečným eucharistickým požehnaním, ktorú viedol otec Michal Zamkovský s misijným spoločenstvom Rieka Života z Podolíňa.

Skalná svätyňa na vrchu Butkov je najmladším pútnickým miestom na Slovensku. Vznikla iba pred pár rokmi, no za krátky čas sa z neho stalo významné miesto úcty k Božiemu milosrdenstvu, na ktoré dnes prichádzajú tisíce pútnikov. Ako prvý bol na Butkove v roku 2013 postavený monumentálny kríž spolu so skalou, v ktorej je ukotvený. Požehnal ho vtedy sám páter Elias Vella, exorcista a františkánsky minorita z Malty. Uprostred 12-metrového kríža umiestnili relikvie dreva Svätého kríža. V skale, v ktorej je kríž ukotvený, sa nachádza kúsok kameňa, pochádzajúceho z Baziliky Božieho hrobu v Jeruzaleme a to priamo z otvoru, kde na Golgote stál Kristov kríž.

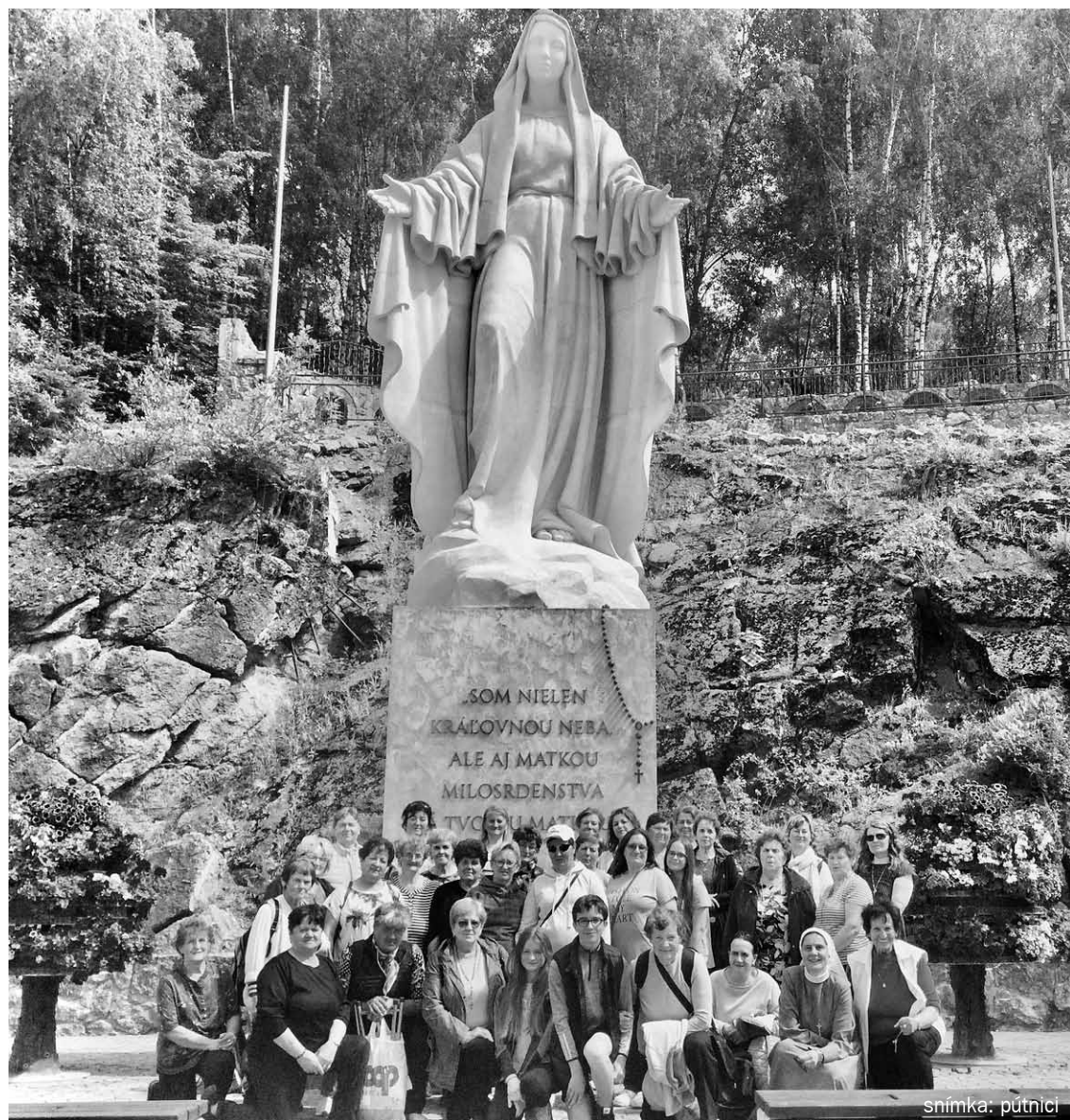
V areáli sa nachádza aj socha Panny Márie v nadživotnej veľkosti. Na podstavci sochy je znázornený ruže-

nec a text z Denníčka sv. Faustíny: „Som nielen Kráľovnou neba, ale aj Matkou milosrdenstva a tvojou Matkou.“ Táto veta je vyrytá na obrovskom kameni, na ktorom je postavená dych berúca Matka milosrdenstva, najväčšia socha v strednej Európe. Samotná socha má výšku 6 metrov, s podstavcom meria až 9 metrov a váži viac ako 22 ton. Lemuje ju skalné sanktuárium, v ktorom sú kaplnky s relikviami a životopismi svätých k ich verejnej úcte. Miesto uchováva v jednotlivých kaplnkách relikvie približne sto svätcov.

Pamätníky svätých sa nachádzajú po celom pútnickom mieste a sú pre nás inšpiráciou a motiváciou. Na hore je aj kaplnka Božieho milosrdenstva a kaplnka so sochou svätého Jozefa, pamätník svätého Jána Pavla II., drevené spovednice, chodník pokánia, po ktorom môžete ísť aj kolenačky. Na tomto pútnickom mieste je všade možnosť sedieť, klačať, modliť sa a načerpať silu do ďalších dní.

Návšteva Butkova bola pre nás veľkým duchovným zážitkom, je to skutočne nádherné miesto. Modlitbou posvätného ruženca k Panne Márii sme sa poďakovali za ochranu a sprevádzanie na našej púti. Vďaka ti, Bože, za čas strávený s tebou a s tvojou Matkou!

pripravili: pútnici

snímka: pútnici

Kecharitomene

11. Chuť zázračného pokrmu lásky

Predstav si, že odpočívaš v Máriinom náručí ako malé dieťa, ako nemluvňa. Predstav si, ako si ťa privíňa k svojmu srdcu. Pozeráš sa jej do očí a vidíš najkrajšiu tvár, aká len existuje v celom vesmíre. Predstav si, ako ťa nežne hladí po líci a s úžasom na teba pozerá. Táto predstava sa môže zdať na prvý pohľad infantilná, no len takto je možné zažiť potrebné uzdravenie.

Ako často sme príliš dospelí, príliš sebestační a to nám bráni, aby sme boli uzdravení. Musíme byť ako deti! Preto ťa pozývam, aby si skúsil nebyť príliš vážny a príliš dospelý. Predstav si, že si v náručí Matky Božej ako malé dieťa, na ktoré hladí s tým najväčším úžasom. A jednoducho prijmi jej lásku. Skús počuť Máriine slova: „Aký si krásny, môj syn, aká si krásna, moja dcérka!“

Mária nám môže najlepšie ukázať radosť a lásku nebeského Otca, Ježišovo milosrdenstvo, ako aj nekončnú dobrotu a moc Ducha Svätého voči nám. Môžeme sa o tom presvedčiť, keď si predstavíme, že sme v jej náručí. S najkrajším úsmevom a radosťou každého z nás ukazuje nebeskému Otcovi a hovorí: „Otcče, to je tvoj syn, to je tvoja dcéra – najkrajší, najkrajšia“. Vtedy si tiež môžeš predstaviť, že Otec - nie nejaký starček s dlhou sivou bradou (Pán Ježiš hovorí: Kto vidí mňa, vidí Otca) - , mladý, úžasný nebeský Otec hladí na teba, keď mu ťa Mária ukazuje a hovorí: „Ako sa mi podobáš, moja najkrajšia dcérka, môj najkrajší synček!“ A takto naozaj je, preto celým srdcom prijmi pohľad nebeského Otecka a jeho slová ako balzam uzdravenia a strachu pred ním.

Potom si môžeš predstaviť, ako ťa Mária ukazuje Ježišovi, ktorý na teba hladí s ohromujúcou láskou. Keď ťa vidí, pozrie sa na Otca a hovorí: „Otcče, ďakujem ti za to, že som mohol zomrieť na kríži z lásky k svojmu bratovi, k svojej sestre, z lásky k tvojim deťom“. Mária ťa vkladá do jeho rúk a Ježiš si ťa vinie na svoje Najsvätejšie Srdce. Celý šťastný hladí na teba s bezbrehou láskou. Mária ťa potom ukáže Duchu Svätému a prosí: „Duch Svätý, prenikni naše dieťa všetkými tými darmi, ktoré sú mu najviac potrebné“. Duch Svätý si ťa úplne pritúli na svoje srdce a naplní ťa svojou prítomnosťou s darmi.

A teraz si predstav, ako Otec, Syn a Duch Svätý vstupujú do tvojho vnútra, do tvojho srdca, aby s tebou povečerali. Každý deň ťa o to prosia (slová z Apokalypsy). Predstav si parádny stôl, ktorý pripravila Mária a pri ktorom sedí Otec, Syn, Duch Svätý a ty. Mária ochotne v tvojom srdci pripraví večeru pre Najsvätejšiu Trojicu i pre teba. Všetci spolu ste nevysslovne šťastní, že spoločne jete ten pokrm – pokrm lásky.

V tej chvíli ti Otec pripomína slová 23. žalmu: „Prestieraš mi stôl pred očami mojich protivníkov. Leješ mi olej na hlavu a kalich mi naplňaš až po okraj“ (Ž 23,5). „Keby som mal ísť tmavou dolinou, nebudem sa báť zlého, lebo ty si so mnou“ (Ž 23,4). Otec ťa prosí, aby si počul tie slová a zapečatil ich vo svojom srdci. Tá večera s tvojou účasťou prebieha pred očami tvojich nepriateľov, čiže pred očami démonov, ktorí si už asi mysleli, že im patríš. Nie. Nepatríš im.

Najsvätejšia Trojica zasadla s tebou na večeru pred očami celého pekla, aby ukázala, komu skutočne patríš. Preto sediac pri stole s Najsvätejšou Trojicou a Máriou, povedz Otcovi, Synovi a Duchu Svätému, držiac Máriu za ruku: „Som celý tvoj, Otecko, som celý tvoj, Ježiš, som celý tvoj, Duchu Svätý, som celý tvoj, Mária.“ Nech tajomstvo Nepoškvrneného počatia prenikne tvoju modlitbu, ktorá spôsobí, že Najsvätejšia Trojica sa skryje v tebe skrytom v Máriinom srdci.

Mnohí majú o svojich najbližších veľký strach. Mnohí sa boja o svoje deti, ktoré sa v živote kdesi stratili. Prosím ťa, nech to, čo si predstavuješ, keď čítaš tieto riadky, sa stane tvojou neustálou modlitbou. Budeš sa ju modliť každý deň, aby si čoraz viac dúfal, že keď je tvoje dieťa v Márii a v tvojom dieťati prebýva Najsvätejšia Trojica, všetko sa dobre skončí.

Predstav si svoje dieťa a zvelebu Najsvätejšiu Trojicu vo svojom dieťati. Usmej sa na Máriu, ktorá objíme a skryje tvoje dieťa vo svojom srdci. A vytrvaj v modlitbe. Prinesie ti veľký pokoj. Všetko bude dobré.

pripravil: MUDr. B. Vaščák

Ahoj, deti!

stránku pripravila: Melánia Tkáčová

S malou prestávkou je rubrika opäť tu. Okrem nej prichádzajú aj vaše vysnívané letné prázdniny, ktoré si azda všetci za vaše úsilie počas školského roka zaslúžite. Šípim, že zošity sú už odložené v policiach a peračník kdesi na stole. Ale pozreli ste sa poriadne, či ste si náhodou z tašky nezabudli vybrať chlebič alebo banán, ktorý ste mali na desiatu? To by bola v septembri veľmi zaujímavá vôňa. ☺ Ak aj naň zabudnete, nevadí. Verím, že na Pána Ježiša počas prázdnin nezabudnete, spomeniete si naňho a nájdete si čas aj na modlitbičku. Podľa predpovedí nás čaká horúce leto a vy sa môžete na chvíľku schladiť pri čítaní rubriky alebo pri maľovaní.

Svätec mesiaca – sv. Augustín (28. 8.)

Narodil sa v Afrike a mal pomerne búrlivú mladosť, matka sa za neho stále modlila. Raz sa mu dostala do ruky kniha, v ktorej našiel otázku, či sa všetko končí smrťou. Veľmi ho to zaujalo. Začal o tom premýšľať a siahol po cirkevných knihách. Vďaka matke, ktorá ho neprestávala povzbudzovať, sa zoznámil so sv. Ambrózom, milánskym biskupom. Často počúval jeho kázne v Miláne. Augustín dlho váhal, uvažoval a nakoniec sa dal pokrstiť spolu so synom. Odišiel do Ríma, aby spoznal život mníchov a aby mohol niečo podobné žiť aj doma. Tri roky bol utiahnutý na otcovskom majetku, kde sa venoval modlitbe, rozjímaniu, postil sa a písal. Čo sa dalo, z majetku predal. Neskôr bol vysvätený za kňaza. Bol veľmi aktívny, založil kláštory a stal sa biskupom. Staral sa o chudobných. Píše sa, že jeho pokladnica bola vždy prázdna, lebo vždy všetko rozdal. Veľmi veľa písal, najmä o Božej milosti. Posledné roky života mal ťažké, pretože do Afriky priplával kmeň Vandalov, ktorí išli hlavne po biskupoch a kňazoch. Keď zomrel, Vandali sa jeho hrobu a knižnice nedotkli. Pozostatky sv. Augustína sú teraz uložené v kláštore v Taliansku.

Znak kríža – prežehnanie sa

Prežehnanie sa je každodennou súčasťou našich dní, začína sa ním svätá omša, ale aj naše modlitbičky. Prežehnanie sa vyjadruje tajomstvo Najsvätejšej Trojice. Viete však, čo znamenajú jeho jednotlivé časti? Poďme sa na to spoločne pozrieť:

Čelo – Boh, ktorý nás stvoril, daroval, múdrosť, poznanie

Srdce – Ježiš, ktorý nás miloval až na smrť na kríži

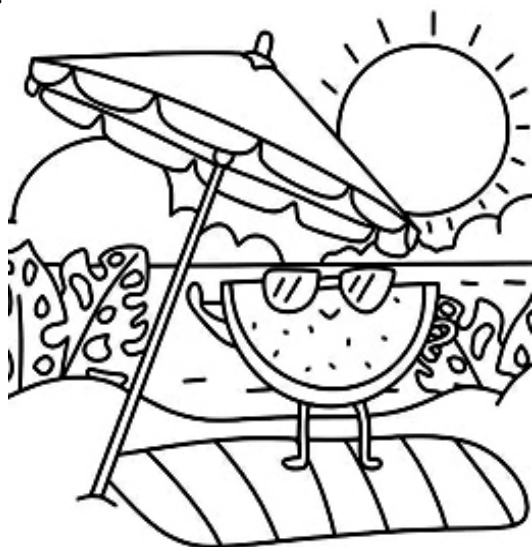
Ramená – sila Ducha Svätého – dar, ktorý nám pomáha denne konať dobro

Amen – hebrejský výraz "Staň sa, tak nech sa stane", naozaj, isto, zakončenie modlitby

LETNÝ TÁBOR 2023

Milé deti, prípravy na tábor 2023 s názvom a hlavnou témou pútnické dobrodružstvo už sú v plnom prúde. My, animátori, sa Vám snažíme pripraviť program, ktorý bude plný zábavy, smiechu, radosti, tanca a oslavy Pána Ježiša. Čaká Vás kopec zaujímavých hier, súťaží, úžasných miest, ale aj hromada prekvapení. Chceme, aby ste z toho mali naozaj krásny zážitok. Ak ste na táboře nikdy neboli a neviete ako to vyzerá, čo sa tam robí, opýtajte sa na príklad kamaráta, kamarátky alebo spolužiaka, spolužiačky. Možno už na táboře boli a radi sa podelia o zážitky a spomienky. ☺

Už teraz sa nevieme dočkať a veľmi sa na Vás tešíme!

ÚVODNÉ MOTTO:

Múdri ľudia vedia, že pravá láska dokáže čakať.

Najlepšia a najkrajšia Božia cesta je nechať si sex až do manželstva. Je potrebné pomáhať mladým, aby žili v čistote, pokiaľ prijímajú našu radu. Ale verím, že modlitbou za nich nič nepokazíme.

Od koho sa môžeme naučiť modliť sa?

Učiteľom modlitby je Ježiš Kristus. Keď ho učeníci prosili: „Pane, nauč nás modliť sa, ako Ján naučil svojich učeníkov“ (Lk 11,1), Ježiš ich naučil najdôležitejšiu a najkrajšiu modlitbu - Otče náš. Máme sa ju modliť každý deň a podľa nej usmerňovať svoj život. Šťastný je ten, v koho živote sa naplní všetkých sedem prosieb z modlitby Pána!

Ježiš nás v evanjeliu učí, aby sme sa modlili vytrvalo, s odovzdanosťou do Otcovej vôle, ba aj za nepriateľov. Modlitba nie je ťažká. Modliť sa dokáže aj malé dieťa. Svätý Pavol však hovorí, že bez pomoci Ducha Svätého sa nedokážeme modliť opravdivo. Jedným zo siedmich darov Ducha Svätého je dar nábožnosti, čiže schopnosť modliť sa. O tento dar treba prosiť a otvárať sa mu.

Aj knihy Svätého písma, zvlášť Kniha žalmov, nás učia modliť sa. Žalmy sú aj napriek svojmu dávneému pôvodu stále aktuálne pre každého z nás. Modliť sa môžeme naučiť aj od Panny Márie, od svätých, ale aj od ľudí, ktorým dal Boh dar modlitby. Rodičia majú učiť modliť sa svoje deti. V tejto úlohe im pomáha Božia milosť, ktorú dostali vo sviatosti manželstva.

Kedy je modlitba dobrá? Pri hodnotení modlitby sa nemôžeme riadiť podľa pocitov. Niekedy sa nám zdá, že naša modlitba je nepodarená a inokedy sme s ňou spokojní. Tieto pocity môžu byť veľmi mylné. Naše

menlivé emócie nie sú dôležité. Dôležité je to, či má Boh zaľúbenie v našej modlitbe. Dobrá modlitba je verná, čiže každodenná; vytrvalá, teda nepodlieha znechuteniu; pokorná, pri ktorej si uvedomujem, že ja hriešny a obmedzený človek, stojím pred svätým a nepochopiteľným Bohom. Ježiš nás vyzýva, aby sme sa modlili s vierou a boli ochotní prijať Otcovu vôľu.

Aké chyby najčastejšie robíme pri modlitbe? Ak o našej modlitbe neplatí to, čo je uvedené vyššie, blúdime. Ježiš Kristus nás upozorňuje, aby sme k modlitbe nepristupovali so srdcom plným neodpustenia voči blížnym a s nechotou zmieriť sa. Veľkou chybou je hľadať pri modlitbe svoju spokojnosť a pozemský ošoh, a nie Boha. Modlíme sa preto, lebo sa chceme stretnúť s Bohom a otvoriť sa prijatiu jeho vôle.

Aké sú druhy modlitby? Poznáme modlitbu prosby, odprosovania, vďaky a zvelebenia. Dve posledné sú náročnejšie a zriedkavejšie, avšak v nebi sa budeme modliť už len takto. Hovoríme aj o modlitbe Cirkvi, čiže o liturgickej modlitbe a o osobnej, „súkromnej“ modlitbe, ktorá má význam aj pre celú Cirkev. Počas osobnej modlitby sa môžeme modliť vlastnými slovami. Môžeme, ba mali by sme používať aj modlitby, ktorých autormi sú svätí a nábožní ľudia obdarení darom modlitby. Modlitba však nemá vychádzať len z úst, ale predovšetkým zo srd-

rubriku pripravuje
MUDr. Blažej Vaščák

ca. Nepoužívajme pri modlitbe veľké slová, ktoré nezodpovedajú našej vnútornej realite.

Čo znamená liturgická modlitba Cirkvi? V prvom rade ide o svätú omšu, Eucharistiu, ale aj o ostatné sviatosti vysluhované v Cirkvi. Patrí sem aj liturgia hodín, ktorá sa skladá predovšetkým zo žalmov. Najdôležitejšie časti liturgie hodín sú rané chvály, večery a kompletorium (modlitba pred nočným odpočinkom). Formu týchto modlitieb určujú pastieri Cirkvi – pápež a biskupi. Je to oficiálna modlitba Cirkvi, ktorú nemožno ľubovoľne pozmeňovať.

Za čo sa môžeme modliť? Za všetko dobré. Ježiš hovorí: „Ak budete o niečo prosiť Otca v mojom mene, dá vám to.“ Modlitba by sa však nemala týkať len dočasných záležitostí a potrieb. Spomedzi siedmich prosieb, obsiahnutých v Otčenáši, sa len jedna (za každodenných chlieb) týka materiálnych záležitostí. Ježiš nás povzbudzuje, aby sme prosili o dary Ducha Svätého.

Prečo sa nám zdá, že niektoré modlitby neboli vypočuté?

Neexistuje nevypočutá modlitba. Sú však modlitby, ktoré sa nezavršia splnením našich túžob. Boh je múdry a dobrý a preto sa nepozerala len na náš dočasný život, ale aj na našu večnú existenciu. Ľudská duša nikdy nezomrie! Takže Boh, ktorý je dobro, nám nedá na zemi to, čo by mohlo uškodiť našej duši, pozbraviť nás milosti a prekážať nám dosiahnuť spásu. Boh má celú večnosť na to, aby nám dal dobro, ktoré pre nás naplánoval a tak naplnil naše najväčšie a najhlbšie túžby.

Boh nám dal slobodnú vôľu. Sme teda slobodné bytosti a preto Boh nebude meniť dôsledky našich skutkov, ako by sme si neraz želali. Ak sa študent nepripravuje, ale len prosí o dobrý výsledok skúšky, nemodlí sa, ale berie Božie meno nadarmo. A toto nám druhé Božie prikázanie zakazuje. Prv, než Ježiš povedal, že naše prosby vypočuje, uviedol dve podmienky. Prvá znie: „Ak ostanete vo mne.“ V Kristovi ostáva ten, kto prijíma jeho telo, Eucharistiu. A druhá: „Ak moje slová ostanú vo vás.“ Božie slovo ostáva v nás, ak počúvame a čítame Sväté písmo a ak zachovávame to, čo poznáme.

Ježiš sa modlil k Bohu Otcovi, ktorý je jeho a zároveň aj náš Otec. Ježiš splnil Otcovu vôľu tým, že prišiel na zem. Urobil to z lásky k Otcovi a z lásky k nám. On je jediným prostredníkom medzi Bohom Otcom a nami. Keď zomieral na kríži, dal nám svoju Matku, aby bola aj našou Matkou. Teraz sa stará o každého z nás a v nebi sa za nás prihovára u Boha. Modliť sa „k“ svätým znamená prosiť ich o prihovor pred Bohom. Modlitba je najdôležitejšia úloha v našom živote. Bez modlitby sa nik nespasí. Potrebujeme k tomu Božiu milosť. Bez toho, aby sme sa každý deň stretávali s Bohom pri modlitbe, nebudeme schopní žiť vo viere, nádeji a láske a vytrvať v kresťanskom živote.

Trampoty v manželstve

prípravuje: MUDr. B. Vaščák

173. Sme stvorení z lásky a pre lásku

Boh miluje každého z nás jedinečnou a nekonečnou láskou. Chce s nami zdieľať svoju lásku, aby sme vďaka tomu mali účasť na živote Najsvätejšej Trojice. Stvoril nás z lásky a chce, aby sme sa naučili milovať tak, ako miluje On. Na to, aby sme mohli v tejto láske rásť, nám od začiatku vytvára najlepšie podmienky tým, že nám dáva rodinu. Boh Otec konal rovnako aj v prípade svojho Syna, ktorému dal ako pozemských rodičov svätého Jozefa a Pannu Máriu. Práve preto sú najdokonalejším vzorom svätosti pre každú rodinu. Svätá rodina zároveň odzrkadľuje Najsvätejšiu Trojicu.

Narodili sme sa z lásky našich rodičov a ich láska nás živila. Vela sa o nás starali, vela pre nás nespali, vela sa kvôli nám rozprávali, keď hľadali Božiu vôľu pre nás a pre celú rodinu. V tejto atmosfére rodičovskej lásky sme sa učili milovať rodičov, súrodencov a iných ľudí. Neskôr v náročnom období dospievania, sme sa učili dávať a prijímať dobro a dozrievali sme v nezištnosti. Toto nám pomohlo pripraviť sa na manželstvo, ktoré je pokračovaním školy lásky podľa príkladu Svätej rodiny.

V deň prijatia sviatosti manželstva nám Cirkev často ponúka ako pokrm na cestu slová Svätého Pavla z Hymnu na lásku: „Láska je trpezlivá, láska je dobrotivá; nezávidí, nevypína sa, nevystatuje sa, nie je nehanebná, nie je sebecká, nerozčuľuje sa, nemyslí na zlé, neteší sa z nepravosti, ale raduje sa z pravdy. Všetko znáša, všetko verí, všetko dúfa, všetko vydrží. Láska nikdy nezanikne“ (1 Kor 13, 4-8). Od svadby až do smrti bude naším cieľom dorastať na spoločenstvo s Bohom prostredníctvom dozrievania v manželskej a rodinnej láske. Takto sa pred nami otvára úžasná perspektíva rozvoja dobra, ktorá je účinnou odpoveďou na záplavu zla v dnešnom svete, ktorý brutálne ničí manželský a rodinný život.

V súčasnosti sa zintenzívňujú útoky Zlého, ktorí vo svojej nenávisti chce zničiť všetko, čo človeka otvára láske, predovšetkým rodinu. Satan vie, že manželstvo je pre väčšinu ľudí cestou do neba a preto ho všemožne ničí. Bojovým polom je rodina. Život a rodina. Posledný boj medzi Pánom a satanovým kráľovstvom sa bude týkať rodiny a manželstva. Nebojme sa!

Sviatosť manželstva a svätosť manželov, čiže Kristova láska medzi nimi, je nádej sveta. Láska je prvé a najdôležitejšie slovo manželského slubu. Zložením manželskej prisahy prijímame lásku ako životnú úlohu. Láska je dynamický proces. Nie je možné udržať ju na jednej úrovni po celý život. Láska, ktorá sa nerozvíja, upadá. Podstatou lásky je nezištné darovať to, čo je najlepšie. Ten, kto miluje, žije celý

snímka: M. Magda

pre milovaného človeka a vždy si praje jeho dobro, dokonca aj vtedy, keď sa jeho milovaný/milovaná dopúšťa chýb alebo pácha zlo. Milovať manželského partnera v konkrétnom živote znamená chcieť preňho dobro pri každej príležitosti, dvíhať ho a ošetrovať mu rany, zmierniť jeho utrpenie, ktorému sa nemožno vyhnúť, znášať a ospravedlňovať jeho chyby, odpúšťať mu jeho viny, ovládať svoje nálady, nervozitu a podráždenosť, nezraňovať, voliť si vždy to, čo spája a vedie k pochopeniu, jasne vyjadrovať svoje túžby a očakávania, byť samostatným a nenechať sa obsluhovať, prijímať prejavené dobro, byť prajným, žičlivým, srdečným a nežným.

Láska je pokorná, ale aj obetavá. Bez ochoty obetovať sa nedá sa hovoriť o opravdivej láske. Bohu najmilšie a pre nás najhodnotnejšie je, keď dokážeme obetovať seba samých. Manželská láska má účasť na sviatostnej re-

alite. Nijaká iná láska nemá taký rozmer. Ak ho chceme odhaliť, musíme vedieť, čo je sviatosť.

Sviatosť je viditeľné znamenie neviditeľnej milosti. Viditeľným znamením je v tomto prípade láska medzi manželmi vyjadrená slovami prísahy. Keď pobádaní touto láskou uzatvárajú sviatostné manželstvo, ich láska sa ponára do Božej lásky a spája sa s ňou. Kristus vtedy kladie svoje a zmŕtvychvstalé ruky na ich ruky previazané štólou a mocou Ducha Svätého uzdravuje ich slabú, krehkú ľudskú lásku, ktorá je schopná zrady a nevery a spája ju so svojou láskou. Takto sa posväcuje manželská láska, ktorá získava vlastnú neopakovateľnú tvár. Toto jej dáva novú kvalitu a moc. Takto sa stáva schopnou byť stálou, čistou, nezištnou, vernou a ochotnou obetovať sa...

Sviatosť manželstva robí manželov schopnými milovať takýmto spôsobom. Keď spolupracujú s prijatou milosťou, dokážu si

navzájom radostne slúžiť, tvorivo prežívať všetky ťažkosti a puto, ktoré vytvorili, môže rozlúčiť len smrť. Prijímanie Eucharistie je pre oboch manželov hlavným zdrojom životodarnej sily pre ich lásku. Sviatostné spojenie manželskej lásky s Božou láskou robí manželov schopnými milovať čisto, čiže milovať jeden druhého Božou láskou.

Takto prežité manželstvo bude ako kukla motýľa. Motýľ v nej rastie a rozvíja sa, aby raz mohol lietať na Božiu slávu. V manželstve manželia dozrievajú na to, aby sa stali opravdivými Božími deťmi, pripravenými na posledný let do neba, kde budú mať navždy účasť na živote Najsvätejšej Trojice na väčšiu Božiu slávu. V Božom pláne je čas trvania manželstva na zemi taký dlhý, aby manželom umožnil celkom dozrieť pre nebo v škole svätej rodiny, aby sa vo chvíli smrti mohli povzniesť do náručia nebeského Otca.

Ohlášky

- **sobaš 8. júla vo Vítaze o 15.00** – **Peter Čech**, syn rodičov Petra a Renáty rod. Smolkovej, narodený v Prešove, bývajúci v Širokom a **Daniela Mačugová**, dcéra rodičov Miroslava a Heleny rod. Jenčovej, narodená v Krompachoch, bývajúca vo Vítaze
- **sobaš 22. júla vo Vítaze o 15.00** – **Adrián Kováč**, syn rodičov Daniela a Adriany rod. Žibritovej, narodený v Prešove, bývajúci vo Finticiach a **Petronela Štofilová**, dcéra rodičov Petra a Aleny rod. Partilovej, narodená v Prešove, bývajúca vo Vítaze
- **sobaš 19. augusta vo Vítaze o 14.00** – **Dominik Schulhauser**, syn rodičov Alana a Lucie Primig rod. Šugárovej, narodený v Karvinej, bývajúci v Obfeldene (Švajčiarsko) a **Barbora Kollárová**, dcéra rodičov Františka a Eleny rod. Majerníkovej, narodená v Prešove, bývajúca vo Vítaze
- **sobaš 19. augusta vo Vítaze o 15.30** – **Tomáš Žilka**, syn rodičov Jaroslava a Moniky rod. Kollárovej, narodený v Prešove, bývajúci vo Fričovciach a **Daniela Mária Novotná**, dcéra rodičov Gabriela a Daniely rod. Gočovej, narodená v Prešove, bývajúca vo Vítaze

Stalo sa

- **4. 6. v nedeľu prijalo vo Vítaze pri sv. omši o 10.30 po prvýkrát Eucharistiu 13 detí**
- 17. 6. v sobotu bolo stretnutie modlitbovej skupiny sv. pátra Pia
- **25. 6. v daný deň bola po sv. omšiach zbierka na Dobročinné diela Svätého Otca**
- 30. 6. v piatok bol záver školského roka „Te Deum“, ktorý deti zo Základnej a Materskej školy ukončili ďakovnou svätou omšou vo Vítaze o 8.00 a v Ovčí o 9.00 h
- **30. 6. bola celodenná poklona v našej farnosti; dátum nám bol pridelený**
- 1. 7. v sobotu ráno o 5:00 vo Vítaze bolo požehnanie peších pútnikov na odpustovú slávnosť do Levoče
- **2. 7. odpustová slávnosť Návštevy Panny Márie na Mariánskej hore v Levoči**

Stane sa

- 15. 7. v sobotu sa uskutoční stretnutie členov modlitbovej skupiny sv. pátra Pia, ukončená bude adoráciou a Eucharistickým požehnaním po sv. omši; stretnutie je otvorené pre všetkých
- **15. 7. bude spoločná krstná náuka o 10.00 na fare v katecheticknej miestnosti**
- 30. 7. v nedeľu po sv. omši v Ovčí o 9.00 si uctíme relikviu bl. Zdenky Schelingovej, ktorú máme v kostole
- **v stredu 9. augusta prechádzali cez našu obec pútnici z Michaloviec do Svätyně Božieho milosrdenstva v Spišskej Novej Vsi, ktorú organizovali pallotíni, večer o 18.00 mali v našom kostole sv. omšu**
- 12. 8. v sobotu sa uskutoční stretnutie členov modlitbovej skupiny sv. pátra Pia, ukončená bude adoráciou a Eucharistickým požehnaním po sv. omši
- **12. 8. bude spoločná krstná náuka o 10.00 na fare v katecheticknej miestnosti**
- 15. 8. v utorok slávime prikázaný sviatok Nanebovzatia Panny Márie sv. omšou v Doline o 17.00 h.
- **26. 8. v sobotu bude sv. omša na kopci Slubica o 12.00 pri dobrom počasí, inak bude preložená**
- 4. 9. v pondelok budeme pri sv. omšiach vzývať Ducha Svätého - Veni Sancte na začiatku nového školského roka 2023/2024

Prehľad bohoslužieb - júl

		Vítaz		Ovčie	
3. 7.	Pondelok				
4. 7.	Utorok	18:00	† Katarína a Daniel		
5. 7.	<i>Sv. Cyrila</i>	7:30	† Cyril Ondrejčák	9:00	za farnosť
	<i>a Metoda</i>	10:30	† Elena Forišová (výročná)		
6. 7.	Štvrtok	7:00	za ZBP Alžbety Adamkovičovej a jej rodiny		
7. 7.	Piatok	18:00	† Margita, Michal, Helena a Imrich	17:00	za zosnulých z rodiny Balogovcov a Hudákovcov
8. 7.	Sobota	15:00	sobáš: P. Čech - D. Mačugová		
9. 7.	14. nedeľa cez rok - A	7:30	† Margita Galdunová	9:00	† Mária, Anna a Jozef Uliční
		10:30	za farnosť		
10. 7.	Pondelok	18:00	† František st. a František ml., Mária a Jozef		
11. 7.	Utorok	18:00	† Alžbeta a Ondrej		
12. 7.	Streda			18:00	† Štefan, Mária a Klaudia Kráľovci
13. 7.	Štvrtok	7:00	† Richard a Jozef		
14. 7.	Piatok	18:00	† Jaroslav Baloga (výročná)	17:00	† Alojz a Anna
15. 7.	Sobota	7:00	† Mária Galdunová		
16. 7.	15. nedeľa cez rok - A	7:30	za ZBP Magdalény Kundríkovej a jej rodiny	9:00	za farnosť
		10:30	50. manž.: Pavol a Jolana		
17. 7.	Pondelok				
18. 7.	Utorok				
19. 7.	Streda				
20. 7.	Štvrtok				
21. 7.	Piatok				
22. 7.	Sobota	15:00	sobáš: A. Kováč - P. Štofilová		
23. 7.	16. nedeľa rok-A	8:00	pri SV. ANNE - † Roman Halko		
		10:30	pri SV. ANNE		
24. 7.	Pondelok				
25. 7.	Utorok				
26. 7.	Streda				
27. 7.	Štvrtok				
28. 7.	Piatok	18:00	† Matej Jenča (výročná)		
29. 7.	Sobota				
30. 7.	17. nedeľa cez rok - A	7:30	† Mária, Štefan, Mária, Jozef a Ľubomír	9:00	za farnosť
		10:30	† Apolónia, Karol, sr. Vojtecha, Žofia, Jozef a Žofia		
31. 7.	Pondelok	18:00	† Štefan Uličný		

Prehľad bohoslužieb - august

		Vítaz		Ovčie	
1. 8.	Utorok	18:00	za ZBP rodiny Pavly, Petra a Gabriely		
2. 8.	Streda			18:00	† Helena, Jozef, Mária a Štefan Hudákovci
3. 8.	Štvrtok	7:00	za živých a mŕtvych členov RB		
4. 8.	Piatok	18:00	40: Monika Kostelníková a 20: manž. s Pavlom	17:00	† Andrej, Ján a Štefan
5. 8.	Sobota	7:00	† Ladislav, Žofia a Terézia		
6. 8.	18. nedeľa Premenenie Pána	7:30	za ZBP Františky Veľčokovej	9:00	za farnosť
		10:30	80: Bohuznámej osoby		
7. 8.	Pondelok	18:00	† Marcela, Mária, Žofia, Peter a Kristína		
8. 8.	Utorok	18:00	† Jozef, Richard a Samuel		
9. 8.	Streda			18:30	† Jozef a Žofia Godlovci
10. 8.	Štvrtok	7:00	50. manž.: Helena a Anton Balogovci		
11. 8.	Piatok	18:00	75: Milan Kuruc	17:00	† Anna Kráľová
12. 8.	Sobota	7:00	† Margita, Anna a Barbora Jenčovci		
13. 8.	19. nedeľa cez rok - A	7:30	† Lubomír Balucha	9:00	† Anna, Štefan, Žofia a Štefan
		10:30	za farnosť		
14. 8.	Pondelok	18:00	† Helena, Jozef, Mária, Štefan a Albert		
15. 8.	Nanebovzatie Panny Márie	7:00	80: Mária Bednárová	18:30	za farnosť
		17:00	v DOLINE - † Mária Uličná a za jej celú rodinu		
16. 8.	Streda			18:00	† Jolana, Albert, Ján a Apolónia Jenčovci
17. 8.	Štvrtok	7:00	† Helena a Jozef Galdunovci		
18. 8.	Piatok	18:00	50: Marcela Čechová a za jej rodinu	17:00	† Štefan, Apolónia, Michal a Otilia Hudákovci
19. 8.	Sobota	14:00	sobáš: D. Schulhauser - B. Kollárová		
		15:30	sobáš: T. Žilka - D. Novotná		
20. 8.	20. nedeľa cez rok - A	7:30	za farnosť	9:00	† Albert, Jolana, Etela, Jozef a Anna
		10:30	† Ivan Pavljuk (výročná)		
21. 8.	Pondelok	18:00	† Bartolomej, Helena a Róbert		
22. 8.	Utorok	18:00	† Alžbeta Čechová (výročná)		
23. 8.	Streda			18:00	† Ján, Mária, Štefan, Ondrej a Ján ml. Magdovci
24. 8.	Štvrtok	7:00	za zosnulých z rodiny Krehlíkovej a Čechovej		
25. 8.	Piatok	18:00	† Helena Galdunová	17:00	† Jozef Pokuta (výročná)
26. 8.	Sobota	7:00	za ZBP rodín prístrešia „Za starým kostolom“		
		12:00	na SLUBICI - † Jozef Grega		
27. 8.	21. nedeľa cez rok - A	7:30	za ZBP Pavla Galduna a jeho rodiny	9:00	za rodín prístrešia „Za ulicu“
		10:30	za farnosť		
28. 8.	Pondelok	18:00	80: Bohuznámej osoby		
29. 8.	Utorok	18:00	† Andrej a Mária		
30. 8.	Streda			18:00	† Michal, Martin a Barbora Ondriášovci
31. 8.	Štvrtok	18:00	za ZBP Žofie Uličnej		
1. 9.	Piatok	18:00	† Jozef, Viktória, František a Mária	17:00	za ZBP Štefana, Heleny, Alžbety a Martina
2. 9.	Sobota	7:00	za živých a mŕtvych členov RB		
		15:00	sobáš: D. M. Przemyslaw - L. Čechová		
3. 9.	22. nedeľa cez rok - A	7:30	za ZBP Bohuznámych rodín	9:00	za ZBP Františka, Márie, Petra, Terézie a Anny Bednárikovcov
		10:30	za farnosť		

30. mája 2023 - 1. sv. prijímanie v Ovcí

8. júna 2023 - „Oltárik“ v Ovcí

6. júna 2023 - 1. sv. prijímanie vo Vítaze

8. júna 2023 - „Oltáriký“ vo Vítaze

